Aclan Sayılgan

Yeni kavga

MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM NEDİR

TÜSTAV

Ayşe Yayınları No: 3

$ 4-

ACLAN SAYILGAN

YENİ KAVGA

(MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM NEDİR?)

İsteme Adresi :

P. K. : 479
ANKARA

TÜSTAV

Kardeş Matbaası

1970 — Ankara

Millî Demokratik Devrim Nedir
adlı kitabın kısmen veya tamamen
iktibas edilmesi serbesttir.

İ Ç İ N D E K İ L E R

ÖNSÖZ		7
GİRİŞ	: (Millî Demokratik Devrim kavramı)	9
BİRİNCİ BÖLÜM	: (Mihri Belli'nin Millî Demokratik Devrim Anlayışı)	13
İKİNCİ BÖLÜM	: (Mao'nun Millî Demokratik Devrim Tarifi ve Yurdumuzdaki Yankıları)	26
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	: (TKP.nin Millî Demokratik Devrimi Tenkidleri)	34
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	: (TKP.nin Millî Demokratik Devrim Tenkidinin Nedenleri)	39
BEŞİNCİ BÖLÜM	: (TKP - TİP Paralelliği)	42
ALTINCI BÖLÜM	: (Mihri Belli'nin TKP'ye Cevabı)	46
SONUÇ	:	57
EKLER	:	1 - 2

TÜSTAV

"Önce "Devrim" sözcüğünü yerinde kullanmağa alışmalıyız. Devrim "Revolution" ihtilâl demektir. Evrim "Evolution" istihale, gelişim demektir. Türk Gençliği devrimcidir, dendiği zaman Türk Gençliği ihtilâlcidir demektir bu... Devrimcilik, yani ihtilâlcilik bir fikir sistematiğinin doğrultusundan koparılmış olarak tek başına düşünülemez. Çağımızda ise bu fikir sistematiği Marksizmin dışında kurulamaz...."

Çetin Altan, Akşam, 9 Ocak 1970,
"Kasıtlı bir Kavramlar Anarşisi" S. 2.

"Ben devrimciyim diyen; bugünkü düzenin halka rağmen, zor kullanılarak değişmesini isteyendir. Devrimde oya baş vurarak iktidara gelme yoktur... **Devrimde mutlaka zor unsuru vardır...."**

Cihat Baban, Cumhuriyet, 8 Ocak 1970,
"Neden Güvercin Demek Varken
Uçan Hayvan Diyoruz", S. 2.

TÜSTAV

Ö N S Ö Z

Bugüne kadar seçtiğimiz mücadele yolunda, eski yol arkadaşlarımız olan komünistlere, aşırı solculara karşı daima açık kartla oynadık. Muarızlarımızın zaman zaman hakkımızda kulaktan kulağa fısıldadıkları; Mihri Belli'nin, S. B. F.'ndeki konferansla ilgili açılan davasında, hiç ilgimiz olmadığı halde mahkemede bizi itham eder şekilde konuşması, mücadele üslûbumuzu, amaçlarımızı çok yanlış yorumladıklarına bir delildir.

Muarızlarımız çabamızı küçültmek için neler söyleyecekler, neler söylüyorlar, biliyoruz. Yanlız, onların da şunu bilmesi gerekir ki, tek yönlü suçlamalar, kötülemelerle varmak istedikleri sonuca, farzı muhal varsalar da, elde ettikleri ne "millî" ne "demokratik" ne de "devrim" olacaktır. Gerçekte "millî" diye yutturmağa çalıştıkları kavram, "uyduluk"; "demokratik" diye bağırıp çağırdıkları ortam "diktatörlük", "devrim" dedikleri uygulama da "Terör" olacaktır. Yazdıklarının, eylem ve girişimlerinin, yeni söylenmiş sözler olmadığının bilinmesinde -kendileri için değil ama kandırdıkları bir kısım iyi niyetli gençler için- fayda vardır. Bu gençler, yazılanları tek taraflı olarak okudukları sürece, içinde yaşadıkları sağırlar diyoloğundan yakalarını kurtaramıyacaklar; gerçekte kendilerini güdenlerin "ilerici" değil, en büyük gericiler, yobazlar olduğunu anlayamayacaklar; tek taraflı suçlamalar, polemiklerle hayatlarının en güzel yıllarını heba ettiklerinin farkına varamıyacaklardır.

Biz, bu küçük incelememizde, iyi niyetli gençleri uyarmak, hiç değilse bir defa olsun düşünceye davet etmek istiyoruz. Eğer bu gençler, 1905 Rusyası için düşünülmüş ve Lenin

tarafından uygulanıp rafa kaldırılmış stratejinin, 1969 Türkiye'sindeki anlamsızlığını biran olsun düşünürlerse, belki de demokratik gelişmemizin pıtrakları olan profesyonel ihtilâlcileri, gerçek niyetleri ile teşhis imkânına sahip olacaklardır.

Diğer taraftan bu incelememiz, bu konuları incelemeğe vakit bulamayan uygulayıcılara da mütevazi bir kılavuz olabilir kanısındayız. Anayasamız, totaliter sistemleri, özellikle komünizmi, faşizmi yasaklamaktadır. Yasaklamasaydı, bunları elbette yazmamız işgüzarlık kabul edilebilirdi. Anayasa'nın vatandaşlara sağladığı hakları, demokratik devleti yıkmak için sonuna kadar kullananlar karşısında; biz de Anayasa'yı koruma görevini yerine getirmeseydik, vatandaş olarak, okur, yazar olarak sorumluluktan kaçmış olurduk.

Şuna inanıyoruz ki, gerçekleri gizlemeğe kimsenin hakkı yoktur. Anayasa'nın vatandaşlara tanıdığı hakları sonuna kadar kullanmak ise, yanlız suçlayan hırçın polemikçilerin tekelinde değildir. Aynı hakları biz de kullanıyor, gizlenenleri, oynanmak istenen oyunları, yanlış hükümleri gün ışığına çıkarıyoruz! Günlük politikayla ilgimiz bulunmadığı için, gocunacak bir yönümüz yoktur. Onun için açık yürekle diyoruz ki :

Bütün bu münakaşalar beynelmilel komünizmin ağız kavgaları ve yutturmacalarıdır.

"Millî Demokratik Devrim" teori ve eyleminin, sosyal bilimler ve gerçek demokrasi açısından, tutarsızlığı bir yana, bütün girişimlerindeki amaç, terimlerin alışılmış manâsından yararlanarak, köklü bilgisi olmayan bir kısım aydınları Anayasa'nın açıklıkla reddettiği komünist diktatörlüğüne ısındırmak, fikir sahibi olmayan kimseleri de yanıltarak Türkiye'yi içinden çıkılmaz kargaşanın ortasına atmaktır.

Takdir, okuyucunundur.

Çankaya, Şubat 1970
ACLAN SAYILGAN

GİRİŞ :

MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM KAVRAMI

"Burjuva Demokratik Devrimi ile Sosyalist Devrimi birtek zincirin iki halkası olarak ve birtek tablo olarak görmek gerekir."

STALİN
(Aydınlık, Sayı : 15, S. 195)

"Millî Demokratik Devrim", komünist partilerinin, toplumların kapitalist dönemden sosyalizme geçişinde uyguladıkları bir strateji, kat edilmesi zorunlu bir aşama'dır.

Bu strateji'yi bütün komünist partilerinin uyguladıkları söylenemez. Fakat her ülkenin komünist partilerinde, V. İ. Lenin'in "İki Taktik" (1) isimli kitabında sistemleştirdiği "Millî Demokratik Devrim" tezi, özellikle Stalin'in ölümünden sonra bazı franksiyonlara sebep olmuştur. Diğer taraftan SSCB Komünist Partisinin XX. Kongresinden sonra uluslararası komünizm ikiye ayrılmış; Çin ve Sovyetler karşı karşıya gelmişlerdir. Bunun elbette ki, dünya komünist partilerinde de yankıları olmuştur.

"Millî Demokratik Devrim", aslında komünizmin klâsik bir "CEPHE" strateji'dir. Literatürde "Geniş Cephe" olarak da geçer. Her toplumun özel şartlarına göre sloganlar ortaya atar. İkinci Dünya Savaşı arifesinde Batı Avrupa'da faşizm aleyhtarı eylemlerle şekillenmiş; savaş içinde geliştirilmiş; Stalin'in ölümünden sonra da, bu strateji Sovyetler tarafından,

(1) V. İ. Lenin, "İki Taktik", Sol Yayınları, Ankara, 1968

Kuzey Afrika, Orta - Doğu ve Uzak - Doğu ülkeleri için planlanmıştır. Sloganların ve örgütlerin farklı niteliklerde olması, bazı gözlemcileri yanıltmakla birlikte, temel yapı aynıdır. Orta - Doğu, Uzak - Doğu ve Kuzey Afrika'da Kızıl Çin, bu Sovyet planına sızma gayreti içindedir.

Marx ve Engels eserlerinin hiç birinde böyle bir tezi geliştirmiş değillerdir. Komünistler, bu tezi, Marx'ın **Neue Rheinische Zeitung**'da yayınlanmış burjuva demokratik devrimlerini savunuşundan çıkarırlar. Tezi sistemleştiren, olgunlaştıran ve uygulayan az yukarda da belirttiğimiz gibi Lenin'dir.

Lenin'in eserleri arasında "İki Taktik" kitabı özel bir yer işgal eder. 1918 yılına kadar "Sosyal Demokrat Partisi" ismini muhafaza eden Rus komünist partisinin 1905 - 1917 arasındaki taktik ve stratejisini özetler. Konumuz, bolşevik ihtilâlini incelemek olmamakla beraber, okuyucuya bir fikir vermek bakımından kısaca 1905 ayaklanmasından bahsetmeyi faydalı buluyoruz.

Çünkü görülecektir ki, Lenin'i takliden Mihri Belli de, burjuva "Millî Demokratik Devrim"i olarak nitelediği 1923 Mustafa Kemal hareketini, devrimi tamamlamamış olmakla değerlendirerek, "Millî Demokratik Devrim" tezini ortaya atacaktır.

Çarlık Rusya'sında başgösteren 1905 ayaklanması, dış etkenler bakımından, ordunun Japonlara yenilmesi ile yığınların kendiliğinden ayaklanması şeklinde patlak verdi. İki taraflı ajan olan Rahip Gapone, Petersburg'ta işçilerin başına geçmiş Çar Sarayının önüne gelmişti. Askerler nümayişçilerin üzerine ateş açtılar. Bine yakın insan öldü. Rahip Gapone'nun talepleri, sekiz saatlik iş günü, pazar tatili ve benzeri basit demokratik haklardı. Lenin'e göre, 1905 devriminin muhtevası "burjuva demokratik" idi. Kısa vâdede eşirmek istediği ve kendi imkânları ile de hemen varabileceği sonuç demokratik bir Cumhuriyetti.

"İki Taktik" te, Lenin, muarızı sol sosyalist ve anarşistlere "Demokratik Devrim"i savunur ve kurucu meclis ile geçici hükümetin, Çarlığın yıkılması kaydıyle desteklenmesini ileri sürer.

Stalin, 28 Mayıs 1943 yılında kominternin lağvı münasebeti ile Reuter Özel Muhabiri Mr. King'e verdiği bir demeçte "GENİŞ CEPHE"yi öngören görüşlerini açıklamış, şöyle demişti : (2)

"Bu (yani kominternin lağvı) hürriyete aşık memleketlerdeki vatanseverler için, siyasî ve dinî fikirleri bir yana bırakarak, vatandaşların terakkiperver 'ilerici' kuvvetlerin, birtek "MİLLÎ KURTULUŞ CEPHESİ" dahilinde birleştirilmesi ve bu kuvvetlerin faşizme karşı tevcih edilmesi işini kolaylaştıracaktır."

Stalin'in kötülenmesi hareketinin yürütülüşü sırasında, Sovyet stratejistleri Stalin'in direktiflerini inkâr etmediler. Kruşçev zamanında ve sonraki günlerde "MİLLÎ DEMOKRATİK CEPHE" görüşünü sistemleştirdiler. Bunun yanı sıra da Afrika, Güney Amerika, Orta - Doğu ülkeleri için girişecekleri operasyonlarda, "Millî Demokratik Cephe"yi daha geniş tutarak "Millî Demokratik Devrim" stratejisini ortaya attılar. Afrika, Orta - Doğu ülkeleri için öngörülen Sovyet tezinin geliştirilmesi işinin Prof. G. Mirsky'nin üzerinde olduğu anlaşılmaktadır.

Prof. G. Mirsky, Sovyetler Birliğinin Üçüncü Dünya sorunlarında uzmanlaşmış, belli başlı Marksist teoricilerinden biridir. 1968 Kasım'ında "Komünist" dergisinde yayınladığı "Asya ve Afrika'da Sosyal Kuvvetler" makalesinin, küçük bir kıs-

---

(2) Bkz. 29 Mayıs 1943 tarihli Anadolu Ajansı Bülteni.

mı, "Üçüncü Dünya'da son gelişmeler" başlığı ile "Devrim" dergisinde yayınlanmıştır. (3)

Ülkemizde komünist hareketlerin "Millî Demokratik Devrim" kesimi, mahkûm komünistlerden Mihri Belli tarafından temsil edilmektedir. Uygulama'da illegal mücadele, yan kuruluşlar aracılığı ile legal plâtforma çıkarılmaktadır. Daha ilerde açıklanacağı gibi, bu eylemin yürütücüleri "Millî", "Demokratik", "Devrim" kelimelerine normal anlamlarını değil; Marksist - Leninist anlamlar vermekten kaçınmamakta, hattâ bunları açıkca ifadeden çekinmemektedirler. "Millî Demokratik Devrim" terkibini anayasa uygulamasına uygun bulan bazı çevrelerin yanılmış olabileceklerini bu eylemin yürütücüleri ispat etmektedirler.

TÜSTAV

(3) Devrim, 21 Ekim 1969, S. 4, Dergiyi çıkaranlar : Doğan Avcıoğlu, Cemal Reşit Eyüboğlu.

BİRİNCİ BÖLÜM

MİHRİ BELLİ'NİN MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ANLAYIŞI

"Millî Demokratik Devrim Teorisi, Marksist - Leninist Kesintisiz devrim teorisidir."

Aydınlık Dergisi
(Sayı : 15, S. 193)

Mihri Belli'nin "Millî Demokratik Devrim" stratejisi ile ilgili, S. B. F.'inde verdiği konferansın tam metni "Türk Solu" dergisinin 16 Ocak 1968 tarih ve 9. sayısında yayımlanmıştır.

Bu metin dikkatle ve insafla okunduğu ve konferansçının diğer yayınları ve eylemleri gözden geçirildiği takdirde, bazı çevrelerin sandığı gibi, "Anayasa"nın ve ona bağlı kanunların müsamahasını gerektiren bir durumun ortada olmadığı kendiliğinden meydana çıkar. Kaldı ki, Mihri Belli, hangi siyasî örgütün temsilcisi ve lideri olduğunu şu beyanı ile açıklamaktadır : (1)

"Bakınız biz neciyiz, kimiz? Neyi temsil ediyoruz? Ben bu son defa hapishanedeyken sabahları traş etmeye koğuşa berber geliyordu. Berber konuşkan bir adam, birgün "abi sizin partiniz var mı, Millet Meclisinde Mebusunuz var mı? dedi, (yok) dedim. (Ne partimiz var ne de Milletvekilimiz). Bu sırada cinâyetten yatan bir çocuk atıldı. Berbere : (-Hemşerim) dedi, (Türkiye'de bir parti var. Komer'i kovan bu partidir....

(1) Milliyet, "Yılmaz Çetiner, solun görünmeyen adamı Mihri Belli ile konuştu". Röportaj.
11 Ekim 1969, S. I - II.

6. Filonun ziyaretlerine son veren bu partidir... Meselâ bir grev varsa, onun yanında yer alan bu partidir. Nerede bir köylü toprak için mücadele etmişse, işgal yapmışsa bu partinin adamları giderler köylüye yardımcı olurlar. Bu partidir son bir iki yıldır Türkiye'nin tarihini yazan... Amma bu partinin ne adı, ne sanı vardır. Ne de Milletvekili vardır. İşte Mihri abi bu partidendir. Ben de bu partidenim... Şimdi mesele budur.... Türkiyede bir güç vardır. Parlamento dışı bir güç vardır. Devrimci güç. Bu devrimci gücün kendi öz örgütüne sahip bulunmaması toplumsal hayatımızda büyük bir boşluktur. Bu küçümsenecek bir güç değildir. Türkiye'de gerçek proleter devrimciliğini temsil eden akımdır bu. Ben bu akımın içinde naçiz bir askerim."

Mihri Belli gazeteciye verdiği beyanatında dolaylı olarak ve hapishane sakinlerinden birinin ağzıyle mensup olduğu partiyi eylemleriyle tanıtmaktadır.

"Hayır biz (Millî Demokratik Devrimciler) değiliz. Çünkü hiçbir hareket kendini asgari programına göre içinde bulunduğu tarihi aşamadaki stratejisine göre adlandırmaz.... Bizim devrimciliğimiz... Türkiye proletaryasının devrimciliğidir. Onun için biz PROLETER DEVRİMCİLERİYİZ." (2)

"Türk Solu"nun bu itirafı, Lenin'in şu görüşleri ile aynı paraleldedir : (3)

"Demokrasinin öncü mücadelecisi, her zaman ön safta mücadele eden proleterya, burjuva demokrasisinin getirdiği yeni toplumsal çelişkileri ve yeni mücadeleleri unutmamalıdır.. "Demokrat" burjuvazi, otokrasinin devrilmesi meselesini gölgede bıraktığı zaman, biz kendimiz bu meseleyi ön plana ge-

---

(2) Türk Solu, 29 Temmuz 1969, Nr. 89, "Biz (Millî Demokratik Devrimciler) değiliz" S. 3.

(3) V - İ. Lenin, "İki Taktik", S. 19 - 20.

tirmeli ve devrim hükümetinin gereği konusunda direnmeliyiz..... Bu (Demokratik - Millî - Devrim) partimizin asgari programının TÜMÜDÜR, bir yandan içinde yaşadığımız iktisadi ve toplumsal düzen içinde pekâlâ gerçekleştirilebilen ve öte yandan sosyalizme doğru gidişte gerekli olan kısa vâdeli iktisadi ve siyasi dönüşümler programıdır....."

Mihri Belli'nin, 1967 Aralığında, S. B. F.'de İ. Y. T. O. T.-B.'nin düzenlediği toplantıda yaptığı konuşma, Lenin'in görüşlerinin adaptasyonundan başka birşey değildir ve "Millî", "Demokratik", "Devrim" kelimelerine verdiği anlam da, bazı yanılanların sandığı gibi, Anayasanın da öngördüğü, onayladığı terimler olmaktan uzaktır.

Lenin'in eserlerinden, yukarıda aldığımız paragrafta, demokrat burjuvazinin otokrasinin devrilmesi meselesini gölgede bıraktığı zaman, proleteryanın meseleyi ön plana getireceği önerilmektedir. Mihri Belli de adı geçen konferansında aynı görüşleri savunuyor :

"Burjuva demokratik devrimin sonuna vardığını gördüğümüz anda... Sosyalist devrimin sınırına varacağımıza göre elbetteki sosyalizmden yana olmayan güçler o devrimi ta oraya vardırmak istemiyeceklerdir.... Burjuva demokratik devrimi gerçekleştirme demek sosyalizmin eşiğine ayak basmak demektir."

Mihri Belli'nin "Devrim" terimini, tarihi seyri içinde bir üretim tarzından daha ileri diğer bir üretim tarzına geçiş anlamında kullanmadığı, gene aynı konuşmasında, kendi sözleri ile belgelenmektedir : (4)

---

(4) Bu ve bundan önceki paragraf, Mihri Belli'yi beraat ettiren Yargıtay kararından alınmıştır. Karar No. : 1969/1846; tebliğname - 1 - B/2804. Bize ulaşan tebliğname suretinde "Burjuva demokratik devrimi yıkacağız" yazılmıştır.

"Burjuva demokratik devrimi yıkacağız ve bittiği anda sosyalist devrimi yapacağız. Bu bir silsiledir. Temel şiar sosyalizm teorisini yapmak sosyalist teoriyi benimsemiş kadrolar yetiştirmek..."

Herhalde "yıkacağız" sözünün, tarihi seyri içinde bir üretim tarzından daha ileri bir üretim tarzına "geçiş" le ilgisi olmasa gerektir. Burada, önce kuracaklarını, sonra da yıkacaklarını söyledikleri eylemdeki **devrim,** doğrudan doğruya sosyalist ihtilâl'e karşılık olsa gerektir.

Mihri Belli'nin adı geçen konuşmasında, Türkiye'de sosyalizmi kurmanın şartlarının henüz mevcut olmadığını, bunun için şehir ve küçük köy burjuvazisini buna hazırlamak lâzım geldiğini, bunun emekçi davası olduğunu sosyalist bir örgütün kurulması gerektiğini, devrimci mücadelenin ihmal edilmemesini öne sürmesi; burjuva demokratik devrimin gerçekleşmesinden sonra sosyalist düzene geçilmesini ama bunun şartlarının henüz mevcut olmadığını, burjuva sınıfının da buna hazırlanması ve emekçilerin örgütlenip çalışmasını tavsiye etmesi; gerçekte, demokratik fikirler olmayıp, Lenin'in "İki Taktik" eserinde söylediklerinin bir tekrarı ve Lenin'in fikirlerinin başarılı bir adaptasyonudur. Lenin der ki : (5)

"Eksiksiz siyasî özgürlük, otokratik düzenin düşürülmesini ve onun yerine demokratik düzenin getirilmesini gerektirir ki, bu da partimizin programında yer alan bir şeydir... Ama demokratik devrimin sınıf karakteri gözönünde tutulmazsa, geçici devrim hükümetinin rolü ve kapsamının değerlendirilmesi eksik olur.... Ve nihayet belirtelim ki, geçici devrim hükümetine, asgari programımızı uygulama görevini yükleyen karar azamî programımızın hemen uygulanması ve sosyalist devrimi gerçekleştirmek için iktidarın ele geçirilmesi yolundaki

---

(5) V - İ. Lenin, "İki Taktik", S. 17 - 18 - 20 - 21.

anarşistçe saçma telkinleri de etkisiz hale getirmek olur... Biz sosyalist devrimi geciktirmiyoruz, biz biricik güvenilen ve doğru yoldan demokratik cumhuriyet yolundan sosyalist devrime doğru ilk adımı atıyoruz....”

Mihri Belli ve onun eylem ve teorisini yaptığı “Millî Demokratik Devrim” de eesasen Lenin'in bu söylediklerinden başka birşey söylemiyor ve yapmıyor.

* * *

Birinci bölümde sözü edilen Prof. G. Mirsky, Bürokratik burjuvaziyi şöyle tanımlar : (6)

“Büyük kısmı sömürgelerde seçilip geliştirilen burjuva bürokrat elit, aşırı ölçüde genişletilmiş devlet makinesinin üst kısmında yer almaktadır. Bu makine bazı Batı Afrika ülkelerinde millî bütçenin dörtte üçünü emmektedir. Düşünüş ve yaşayışı ile batılı olan, burjuva değer ölçülerini kabul etmiş bulunan bürokratik burjuvazinin emperyalizmle esaslı bir uyuşmazlığı yoktur ve bu konuda hızla büyüyen sanayiciler sınıfından (ki genel olarak millî burjuvazi diye bilinmektedir) ayrılmaktadır. Bürokratik burjuvazi yeni sömürgecilikle kolay anlaşabilmektedir. Feodal ve komprador unsurların (klâsik) sömürgecilik devrinde yabancı sermayeyi koruyuşu gibi, bu tabaka da yeni sömürgeciliğin başlıca toplumsal dayanaklarından biri halini almaktadır.”

Mihri Belli de SBF'ndeki konuşmasında G. Mirsky'nin yargılarına benzer bir değerlendirme yapar :

“Küçük burjuvazi, Millî Burjuvaziden ayrı olarak ele alınmalıdır. Millî Burjuvazinin varlığı kapitalist sömürme düzeninin varlığına bağlıdır.”

---

(6) Devrim, 21 Ekim 1969, S. 4.

G. Mirsky, küçük burjuvazi arasındaki Silâhlı Kuvvetlerin durumuna özel bir yer ayırır. "Millî Demokratik Devrim"-in itici gücü olarak, Afrika, Asya ve Ortadoğu da başarılı darbelerle sosyalizme dönüşmüş ülkelerde askerlerin durumunu örnek göstererek şunları yazar :

"Mısır ve Suriye örneğinde olduğu gibi, Libya'da da genç subaylar devrimci bir güç olarak harekete geçmişlerdir. Libya ve Sudan'daki darbeleri yapanlar da, batıdaki askerî okullarda özellikle Sandhurst'teki İngiliz Kraliyet Askerî Kolejinde okumuşlardır. Fakat bu tutucu askerî kuruluş bile, onları İngiliz modeli saygıdeğer bürokratlar haline getirememiştir. Örgütlü bir sivil muhalefet olmadığından, devrimci dönüşümlerin ilk aşamasında ordu yine bir bütün olarak, ilerici güçlerin yanında yer almıştır."

Mihri Belli de, adı geçen konuşmasının üçte birinden fazlasını, Türk Ordusuna ayırmıştır. Bürokrat küçük burjuvalar arasına, özellikle subayları almakta ve stratejisini bir askerî "darbe"ye göre çizmektedir. (7)

"Stratejinin konusu, devrimin belirli bir aşamasını temel kabul ederek devrimci sınıfın ya da sınıfların DARBESİNİN doğrultusunu tespit etmektedir. Devrimci kuvvetlerin (başlıca yedek kuvvetlerin, ikinci kuvvetlerin) doğru tasarrufu planını hazırlamak, devrimin belirli aşaması boyunca bu planın gerçekleştirilmesi için mücadele etmektir...."

Esasen, kendi yönetimindeki eylemlerde, bir kısım öğrencilerin "Ordu Gençlik elele" sloganı da, konuşmasında belirttiği (yukarıda örneğini verdiğimiz) "darbe stratejisi"nin bir uzantısıdır. Mihri Belli ordu müessesesinin yanına G. Mirsky den farklı olarak, küçük burjuva kökten gelme sivil aydınları da katarak şöyle demektedir : (8)

---

(7) Türk Solu, 16 Ocak 1968, S. 4 - 5.

(8) Türk Solu, 16 Ocak 1968, S. 4 - 5.

"Türk toplumunda pek önemli bir yeri olan küçük burjuva bürokrasisi yani çoğunluğu, küçük burjuva kökten gelme asker - sivil aydın zümre de.... küçük burjuvazi içinde ele alınmalıdır... Asker - sivil aydın zümre ile işbirlikçi sermaye - feodal ağa ortaklığı arasında, tam bir uzlaşma olabilir mi? Böyle bir uzlaşmayı mümkün kılacak maddî temel Türkiye'de yoktur.... Amerikan emperyalizminin böyle bir temel yaratma yolunda çaba gösterdiği ve özellikle millî bir ordu olan Türk Ordusunun, subay kadrosu ile Türk halkı arasında bir uçurum yaratmak için bazı teşebbüslere giriştiği besbellidir... Ama bu yolda çabalar boşa çıkacaktır. Boşa çıkmasını sağlamak ve Türk Ordusunun millî niteliğini savunmak asker, sivil her Türk yurtseverinin bu önemli en kutsal görevidir."

Devrim stratejisini bir "darbe"ye göre ayarlayan Mihri Belli'ye TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar'ın (tepeden inmeciler) ithamında bulunması boşuna değildir (9). Mihri Belli'nin konferansında bunu açıkça belirtmesi, eylemdeki bazı davranışları ile de belgelenmektedir. Özellikle birkaç tabii senatörün de katıldığı ve öncülüğünü yaptığı "Devrimci Güç Birliği - DEV GÜÇ" ile ilişkileri de ayrıca dikkati çekmektedir.

Açıklamalarımızdan da anlaşılacağı veçhile, devrim'i **bir üretim tarzından daha ileri bir üretim tarzına geçiş** olarak tanımlayan Mihri Belli, devrimi "Geçiş" kelimesi ile demokratik bir gelişim şeklinde değil (10), diyalektik görüşte "ihtilâl"e, "darbe"ye karşılık veren, "atlama", "sıçrama" olarak anladığını adı geçen konferansında şu şekilde açıklamaktadır (11) :

---

(9) Bkz. Milliyet, 8 Ekim 1969 S. 1 - 11.

(10) Yargıtay İlâmı, karar No. : 1969/1846; tebliğname : 1 - B/2804 de şöyle denmektedir.
"Buna göre Sanık (Devrim) terimini ihtilâl manâsında değil tarihi seyri itibariyle bir üretim tarzından daha ileri diğer bir üretim tarzına geçiş anlamında kullanmaktadır..."

(11) Türk Solu, 16 Ocak 1968, S. 4 - 5.

"Devrim, üretim tarzlarından birinden, ya da çok özel durumlarda atlamalar da olabileceğine göre (kelimenin altını biz çizdik), sonraki üretim tarzlarından birine geçiştir.... **Bunun dışında bir toplumun biçim değiştirmesi, devrim sayılmaz. Yukarda sıraladığımız üretim tarzları listesinde bir üretim tarzından bir öncekine geçiş toplumun biçim değiştirmesidir. Ama devrim değildir....**"

Marksist teoriyle ve literatürle ilgili olanlar çok iyi bilirler ki, diyalektik'te "atlama"nın karşılığı "ihtilâl"dir. Bir üretim tarzından bir öncekine geçişte "Karşı devrim"dir.

* * *

Lenin "Ne yapmalı?" eserinde şöyle yazar (12) :

"Devrimci Teori olmadan, devrimci hareket olmaz."

Mihri Belli de, mezkûr konferansında şu sözleri söyleyerek Lenin teorisi ile özdeşliğini ortaya koyar :

"Teori olmaksızın eylem olmaz. Eylem çarksa teori şudur : Okuyalım. Anayasanın sağladığı haklara son kertesine kadar sahip çıkalım. Devrimci mücadelenin her şeklini hiç birini ihmal etmeden hepsini, öyle bir ortam yaratalım ki halk bilsin..."

Mihri Belli için kendi inandığı anlamdaki devrimin sağlanmasında Anayasa sadece bir araçtır. Nasıl ki Lenin için Çarlığın yıkılmasında kurucu meclis ve geçici hükümet bir araç ise... Mihri Belli, parlamenter mücadele konusunda da şöyle konuşmuştur :

"Bir devrimci parti, parlamenter mücadelesini sonuna kadar kullanmalıdır, ama parlamenter mücadele yüzde ondur, yüzde doksan eylemin emekçi halk kitlelerini bilinçlendirme, örgütlendirmektir. Gidip icabında sokağa döküleceksin ve Ana-

---

(12) V - I. Lenin, "Ne yapmalı?", Sol yayınları, Ankara, 1968, S. 32.

yasanın sana tanıdığı toplantı ve gösteri haklarını kullanacaksın..."

Görüldüğü gibi, Lenin için kurucu meclis neyse, Mihri Belli için de parlamento odur. Yalnız Lenin'in kurucu meclisin halk kitlelerini çarlığın yıkılması konusunda ayaklandırma fonksiyonu yüzde on gibi bir nispetle küçültülmemiş aksine büyültülmüştür.

"Millî Demokratik Devrim" öncüsünün "devrim" tarifi sarihtir. Bunu, 1961 Anayasasının ya da Atatürk ilkelerinin "devrim" anlayışı olarak kabul etmek çok yanlıştır ve Mihri Belli'nin yaptığı Marksist tarifle uzaktan ve yakından ilgisi yoktur. Devrim'in salt ekonomik yönlerle açıklanması ise, Marx'tan bu yana süregelmiş, Lenin tarafından sistemleştirilmiş, dar kapsamlı bir izah tarzıdır. Engels, daha bunu zamanında kavramış Joseph Bloch'a yazdığı bir mektupta, niçin devrim'i ekonomi ile şartlandırdıklarını açıklamıştır. (12 - A)

Engels, zamanına gelinceye kadar toplumun gelişmesinde ekonomiye yer verilmediği için Marx'la birlikte ekonomi'nin durumu kasten büyüttüklerini ve bunun sorumluluğunu taşıdıklarını bildirmiştir. Mihri Belli'nin devrim tarifi de özellikle

---

(12 - A) Engels, 21 Eylül 1890 da Joseph Bloch'a Londra'dan şöyle yazar :

"....Gençlerin bazen iktisadî cepheye gereğinden fazla ağırlık vermelerinin sorumluluğu Marks'a ve kısmen de bana aittir. Hasımlarımızın karşısında, onların inkâr ettiği başlıca ilkede israr etmek zorundaydık; böyle olunca da, karşılıklı etkiye katılan diğer etkenlere hakettikleri yeri ayırmak için her zaman vakit yer ve fırsat bulamıyorduk...."

Bkz. K. Marx - F. Engels "Felsefe incelemeleri" Ankara, 1968, S. 146.

Lenin tarafından yozlaştırılan Marksist teorinin, tarifine tıpatıp uymaktadır (13) :

"Eğer mülkiyet daha ilerici sınıfın eline geçmişse, o toplumda devrim olmuştur. Mülkiyet halâ eski ellerde ise orada devrim olmamıştır."

Görüldüğü gibi, "Millî Demokratik Devrim" önderine göre, "devrim", Anayasanın ya da Kemalizmin öngördüğü geniş demokratik bir kavram değil, ihtilâlci sosyalizmin dar kapsamlı "Devrim" anlayışıdır. Mihri Belli, konuşmasının devamında dar kapsamlı devrim'in boyutlarını ortaya kor :

"Onun için devrim, bir üretim tarzından daha ileri bir üretim tarzına geçiştir."

Konferansçı tarih boyunca insanlığın geçirdiği merhaleleri Marx'ın ünlü beşli şemasını ortaya koyarak açıklamıştır. Her dönem belli bir üretim tarzına tekabül etmektedir :

a. İlkel komünal toplum;

b. Kölelik düzeni;

c. Feodalite;

ç. Kapitalizm;

d. Sosyalizm;

Gerçekte bir üretim tarzından diğerine (geçiş), tekâmül yolu ile olduğu gibi, kanlı devrimlerle de olmuştur. Zaten "Devrim" yoluyla "Geşiç"ten de anlaşılan, tekâmül değil, "Devrim" yani ihtilâldir.

Konuşmacı, bugünkü stratejisini de esasen, tekâmülcü bir "Geçiş"e göre değil DARBE esasına göre çizmiş, G. Mirsky'nin

---

(13) Türk Solu, 16 Ocak 1968, S. 4 - 5.

teorisine uygun olarak, büyük devletlerin kurucusu olan Anadolu Türklüğünü, Afrika'nın, Asya'nın Ortadoğu'nun tarihî maziden yoksun, geri toplumları derekesine düşürmek isteyerek, uluslararası komünist emperyalizminin aleti haline sokmak istemiştir.

Hele Türk Silâhlı Kuvvetlerini Libya'nın, Sudan'ın, Mısırın, Burma'nın Silâhlı Kuvvetleri ile bir görmesi; Türk Ordusu hakkında sûreta övücü sözler sarfederek; 27 Mayıs 1960 eyleminin getirdiği yüksek demokratik parlamenter düzeni yıkmak için iskambilden şatolar kurarak stratejiler önermesi, yalnız Türk Silâhlı Kuvvetlerine değil, Türk milletine ve onun tarihine karşı işlenmiş en büyük suçtur.

Lenin, Rusyanın şartlarına uygun bir ihtilâl stratejisi çizmiş ve bunu "İki Taktik" eserinde sistemleştirmişti. Lenin'e göre Rusya için sosyalizmin kurulması (Millî) "Demokratik Devrim" aşamasından geçmekle mümkündür. Tarihî şartların ve şansın yardımı ile iktidarı almıştı. M. Belli de, Türkiye'de aynı oyunu oynama hevesindedir. "Demokratik Devrim" terkibine verdiği anlamın, gerçek "Demokrasi" ile bir ilişiği yoktur. Konferansında bunu da açıkça belirterek şöyle demiştir :

"Demokratik Devrim"i sonuna kadar vardırmak demek toplumu sosyalizmin eşiğine getirmek demektir."

Marx'çı sosyolojinin iflâs etmiş bir görünüşünü Mihri Belli halâ benimsemektedir. Aynı şartların aynı sonuçları doğurmayacağı gerçeğini sağır sultanlar bile kabul etmiştir. Determinist görüşün iflâsının somut belgelerini hergün sosyalist dünyada görüyoruz.

Lenin de "İki Taktik" eserinde muarızlarına verdiği cevapta şöyle demişti (14) :

---

(14) V - İ. Lenin, "İki Taktik", Sol yayınları, 1968, S. 21.

"Sosyalist devrimi geciktirdiğimiz yolunda anarşistçe itirazlara karşılık olarak şunu söylüyoruz : Biz sosyalist devrimi geciktirmiyoruz, biz biricik güvenilir ve doğru yoldan, demokratik Cumhuriyet yolundan sosyalist devrime doğru ilk adımı atıyoruz."

Şunu hemen ifade edelim ki, Türk aydınlarının çoğunluğu Marksizm ve Leninizm konusunda yeterli bilgilere sahip değildir. Bu bakımdan, Mihri Belli'nin terimlerini alışılmış demokratik terimler olarak kabul etmeleri mazur görülebilir.

Ancak Lenin'in 1905 modası stratejisini, 1969 Türkiye'sinde uygulamaya çalışanlara legalite tanımak, fert olarak maruz görülse bile; Anayasa Hukuku bunu reddeder. "Reddetmez" denirse, o zaman da bize Anayasa'nın zorlandığını söylemek düşer.

Mihri Belli, hedef aldığı aydınlar gibi Marksizm ve Leninizm konusunda bilgisiz değildir. Hattâ, fazla bilgilidir. Bu bakımdan Lenin'in 1905 - 1917 Rusyası için çizdiği devrim stratejisini, Türkiye için teorileştirmekle başarılı bir adaptasyon yaparak, bazı aydınları yanıltmasını bilmiştir. Dikkat edilirse, Mihri Belli'ye karşı eleştirici neşriyat, gene Marksist, sol çevreler tarafından yapılmaktadır. Anti - komünist neşriyat tatminkâr olmadığı gibi bilgiyle de mücehhez değildir. Bu bakımdan Mihri Belli'nin "Millî Demokratik Devrim" stratejisi taktik olarak neyi temsil ediyor, bilinmemektedir. Oysa, Mihri Belli, Lenin'in asıl devrim için, ara devrim kategorilerinin neler olduğunu çok iyi bilmektedir ve iğneyle kuyu kazar gibi, bir kargaşanın, ana - baba gününün gelişini hazırlamaktadır. "Aydınlık", "Türk Solu" dergilerini dikkatle okuyanlar, konferansındaki görüşleri hiç şüphesiz daha iyi değerlendirmesini bileceklerdir. SBF'ndeki konuşmasının bir yerinde şöyle diyor (15) :

(15) Türk Solu, 16 Ocak 1968, S. 4 - 5.

"Lenin, (proletaryanın burjuva demokratik devriminin gerçekleşmesinde burjuvaziden çok çıkarı vardır) der ve onun partisinin stratejik hedefi 1903'ten 1917 Şubat'ına kadar yani Çarlığın, otokratik düzenin yıkılmasına ve burjuva demokratik devrimin gerçekleşmesine kadar (burjuva demokratik devrimi sonuna kadar yapmaktı).." (15)

---

(15) Türkiyeli komünistlerin kötü bir adaptör oldukları şuradan bellidir ki; onlar hâlâ içinde yaşadığımız dünyanın politik konjonktürünü, 1903 - 1917 dünyasının politik konjonktürü ile aynı farz etmektedirler. Hele 1903 - 1917 Rusyası ile 1969 Türkiye'sini aynı paralelde görmeleri, aynı konjonktür hesaplarına girişmeleri cehaletin ta kendisidir. Burada kullandığımız "cehalet" kelimesi iyi niyetli olanları içindir.

İKİNCİ BÖLÜM

MAO'NUN MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM TARİFİ VE YURDUMUZDAKİ YANKILARI

"Maoculukta "İdeolojik destek" bulmağa gelince, Türkiye'de proleter devrimci hareketin ideolojik dayanağı bilimsel sosyalizmin bilimine katkı niteliğinde herşey... bizim için değerlidir."

Aydınlık Dergisi
(Sayı : 15 S. 173)

Çin Komünizminin lideri MAO ÇE-TUNG, 1967 yılında dilimize çevrilip "Sosyal Yayınlar"ın 20 No.lu kitabı olarak yayınlanan "Yeni Demokrasi" adlı kitabında, demokratik devrimin mahiyetini şu cümlelerle açıklamış bulunmaktadır :

"1. Çin inkılâbının (devriminin) tarihî özelliği iki adımın (demokrasi ve sosyalizm) atılması zaruretinden ibarettir.

2. Birinci emperyalist dünya savaşının patlak vermesinden ve 1917 Rus Ekim inkılâbı neticesinde, dünyanın altıda birinde bir sosyalist devletin kurulmasından sonra, Çin burjuva demokratik inkılâbında (devriminde) bir değişiklik olmuştur... Bu olaylardan sonra Çin burjuva - demokratik devrimi karakter değiştirmiş ve yeni burjuva - demokratik devrimler kategorisine girmiştir. Böylece bu devrim, devrimci cephe bakımından proleter - sosyalist cihan devriminin bir parçasını teşkil etmiştir.

3. Her ne kadar sosyal karakteri bakımından bu devrimin **ilk safhası veya atılan ilk adımı** esas itibariyle halâ burjuva demokratik ise de, bu devrim artık burjuvazinin sevk ve

idare ettiği bir burjuva cemiyet ve burjuva diktatörlüğü altında, bir burjuva devlet kurmayı hedef tutan eski tiptee bir devrim değildir; tersine proleteryanın sevk ve idare ettiği, yeni demokratik bir cemiyet ve **bütün sınıfların idaresi altında bir devlet kurmayı hedef tutan yeni tipte bir devrimdir.**

4. Böylece, yeni tipte devrim, sadece kapitalist gelişmeye yol açmakla kalmaz, sosyalizmin gelişmesi için daha geniş bir yolu bütün engellerden temizler. Sosyalizm bu devrimi tasvip eder ve sosyalist dünya proleteryası bu devrimi destekler.

5. Birçok tarihi safhalara bölünmüş olan Çin devriminin birinci safhası, sosyal karakteri bakımdan, yeni tipde bir **burjuva demokratik devrimdir** ve henüz **proleter - sosyalist** bir devrim değildir.

6. Bu devrimde ilk safha veya ilk merhale, Çin burjuvazisinin diktatörlüğü altında bir kapitalist diktatörlüğün kurulması değildir ve olamaz; Birinci safha, tam tersine, **Çin proleteryasının sevk ve idare ettiği bütün devrimci sınıfların müşterek idaresi altında yeni - demokratik** bir cemiyetin kurulması ile neticelenecektir.

Ve o zaman, Çin'de bir sosyalist cemiyet kurulabilmesi için devrim gelişerek ikinci safhasına geçecektir.

7. Çin'de emperyalizmin ve feodal kuvvetlerin yıkılması uğruna savaşta halka kim önderlik edebilirse halkın güvenini o kazanacaktır; çünkü halkın can düşmanı emperyalizm ve feodal kuvvetlerdir. Özelliklee de emperyalizmdir. Tarih, Çin burjuvazisinin bu sorumluluğu yüklenmekten âciz olduğunu göstermiştir; öyleyse bu sorumluluğu ister istemez proleterya yüklenecektir.

8. Herhalûkârda Çin'in mukadderatını tayin edecek olan temel kuvvetler proleterya, köylüler, aydınlar ve burjuvazinin diğer bölümleridir. Bir kısmı uyanmış olan, bir kısmı da uyan-

mak üzere bulunan bu sınıflar, proleterya sevk ve idarecisi olmak üzere, Çin Demokratik Cumhuriyetinin devlet yapısının ve siyasî iktidar yapısının temel mürekkiplerini teşkil edeceklerdir. Bugün kurmak istediğimiz demokratik Çin Cumhuriyeti, ancak, proleteryanın önderliğini ettiği antiemperyalist ve antifeodal kuvvetlerin müşterek idaresi altında, demokratik bir cumhuriyet olabilir.

9. Bu yeni demokratik devrim bir yandan eski Avrupa - Amerika tarzında, burjuva diktatörlüğü altında kapitalist cumhuriyetten farklıdır; **çünkü, bu eski demokratik cumhuriyetlerin artık devri geçmiştir.** Öte yandan, yeni - demokratik cumhuriyet Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği tipinde sosyalist cumhuriyetlerden de farklıdır. Sosyalist cumhuriyet, muayyen bir tarihi devre içinde, sömürge ve yarı - sömürge devletlerinin devrimlerine uygun değildir. Binaenaleyh, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde devrimlerin kabul edebilecekleri şekil, muayyen bir tarihi devre boyunca ancak üçüncü şekil, yani, yeni - demokratik cumhuriyet olabilirdi.

Bu, muayyen bir tarihi devrenin gerektirdiği bir şekildir; **bu sebepten geçici fakat zaruri bir şekildir.**

10. Sömürge ve yarı sömürgelerde devrimlerin kuracakları devletler ve siyasî iktidar birkaç anti - emperyalist sınıfın idaresi altında, yeni - demokratik bir devlet olacaktır. Bugün Çin'de bu yeni demokratik devlet şekli Japonya'ya karşı tek cephe şekline bürünmektedir. Bu tek cephe Japonya düşmanıdır, anti - emperyalisttir, aynı zamanda, birkaç devrimci sınıfın koalisyonu, biricik halk cephesi mahiyetini taşır.

11. Devlet Sistemi : Bütün bu devrimci sınıfların müşterek idaresi. Siyasî Yapı : Demokratik merkeziyetçilik. İşte yeni demokrasi hükümeti budur.

12. Bu yeni demokratik cumhuriyette bankalar ve büyük sınai ve ticari teşebbüsler devletin malı olacaktır.

Özel sermayenin halkın üzerinde hâkimiyet kurmasına meydan vermemek için monopolist karakterde teşebbüsler veya bankalar, demiryolları ve havayolları gibi, özel ellerde bırakılmıyacak derecede geniş ölçüde müesseseler, ister Çin'liler ister yabancılara ait olsun, devlet tarafından işletilecektir. Sermaye kontrolünün ana prensibi budur.

Yeni demokratik cumhuriyetin devlet tarafından işletilen teşebbüsleri sosyalist karakter taşırlar ve bütün olarak millî ekonominin başta gelen kuvvetini temsil ederler. Fakat bu cumhuriyet, kapitalist özel mülkiyetin, bunlardan gayri şekillerine el atmaz ve halkın üzerinde hâkimiyet kuracak durumda olmayan kapitalist istihsalin gelişmesini men etmez; Çünkü Çin ekonomisi henüz çok geridir.

13. Bu cumhuriyet büyük, toprak sahipelrinin topraklarını müsadere etmek ve bu toprakları, topraksız veya az topraklı köylüye dağıtmak ve bu suretle "Toprak onu işleyenlerindir" şiârını gerçekleştirme, ziraî bölgelerde feodal münasebetleri lâğvedip, toprağın mülkiyetini köylülere devretmek için gerekli bazı tedbirleri alacaktır. Ziraî bölgelerde zengin köylülerin ekonomik faaliyetleri baltalanmayacak, müsamaha ile karşılanamaktır. Bu hat, **"toprak mülkiyetinin eşitleştirilmesi"** hattıdır. Bu hat için doğru şiâr "toprağı işleyene toprak"dır.

Bu safhada, her nekadar, bu şiâra uygun olarak geliştirilen muhtelif tipte kooperatifler sosyalist unsurlar ihtiva edeceklerse de, genel olarak sosyalist ziraat uygulanmayacaktır.

14. Bugünkü devrim birinci adımı temsil ediyor ve ikinci adım (sosyalizm) hiç şüphe yok ki gelecekte atılacaktır. Ancak sosyalizm yoluna eriştiği zaman Çin, belki gerçek mutluluğa kavuşacaktır.

Fakat bugün henüz sosyalizmi kabul etmenin zamanı değildir. Çin devriminin bugünkü ödevi, emperyalizm ve feodaliz-

me karşı koymaktır. Bu ödev başarıyla tamamlanmadan sosyalizm bahis konusu olamaz."

Görülmektedir ki, MAO ÇE-TUNG'un yeni demokrasi adlı kitabından, aynen almak suretiyle özetlemeye çalıştığımız demokratik devrim ile ilgili fikirleri, şu esaslara istinat etmektedir.!

a. **Demokratik devrim :**

(1) Emperyalizm,

(2) Emperyalizmin işbirlikçisi,

(3) Feodalizm, triosuna karşı yapılacaktır.

b. Emperyalizm - işbirlikçi ve feodalizm triosuna karşı çıkan bütün güçler, proleteryanın önderliği altında, bir geniş cephe halinde birleştirilecektir.

c. Demokratik devrimi gerçekleştiren sadece proleterya olmadığından, devrimi müteakip kurulacak hükümette, bütün sınıflar (devrimci sınıflar) rol alacaktır.

d. Demokratik devrim esnasında özel sermaye kontrol altına alınacak fakat genellikle özel mülkiyete dokunulmayacaktır.

e. Demokratik devrim sosyalizm (komünizme) geçiş için bir basamak olarak kullanılacaktır.

Mihri Belli gurubuna dahil olması sebebiyle, TİP'den uzaklaştırılan, Süleyman Ege tarafından yönetilen "Bilim ve Sosyalizm Yayınları" Yayınevinin, 6 No. lu kitabı olarak bastırılıp Ekim - Kasım 1968 aylarında piyasaya sürülen ve halen toplatılmış bulunan Marx'ın "Komünist Manifesto" adlı kitabının, yine Süleyman Ege tarafından yazıldığı açıklanan ve Mihri Belli'nin onayından geçtiği tahmin edilen önsözünde, Demokratik Devrimle ilgili olarak şu fikirler ileri sürülmüş bulunmaktadır :

"— Türkiye emperyalizmin denetiminde, işbirlikçi sermayenin ve yarı - feodal ilişkilerin egemen olduğu bir ülkedir.... Bizdeki hâkim çelişme, proleterya ile millî burjuvazi arasındaki çelişme değil, emperyalizm, işbirlikçi sermaye ilişkileri ve yarı feodal ilişkiler ile halkımızın tümünün çıkarları arasındaki çelişmelerdir.

— Bu yüzden bizim mücadelemiz, sadece proleteryayı değil bütün millî sınıfı ve unsurlarıyla ulusumuzun tümünü içine almaktadır.

— Fakat zafer sağlayabilmemiz ve bu zaferi kesinleştirebilmemiz, proleteryamızın öncü bir rol oynamasına bağlıdır.

.... Fakat proleteryanın öncülüğünde ve onun devrimci politik örgütünün açacağı millî bayrağın etrafında, işçi, köylü beraberliği temeline dayanan en geniş bir anti - emperyalist, anti - feodal cephede, millî sınıfların tümünün ve hangi sınıftan olursa olsun, vatansever ve demokratik unsurların tümünün birleşmesini gerektirmektedir.

— Bu yüzden, tarihimizin bu aşamasında, bizim önümüzdeki devrim, sosyalist devrim değil, bir millî demokratik devrim olacaktır.

— Politik iktidar, burjuvaziye karşı sosyalist devrimi gerçekleştiren proleteryanın iktidarı değil, emperyalizme karşı, emperyalist ve feodal ilişkilere karşı millî demokratik devrimi gerçekleştiren sınıfların ortak iktidarı olacaktır; mücadele içinde yığınların desteğini kazanabilmiş proleteryanın öncülüğünde ve işçi - köylü yığınlarının hayati çıkarları temeli üzerinde bütün millî sınıfların ortak iktidarı olacaktır.

— Dolayısıyle, kaçınılmaz olarak, üretim araçları üzerindeki mülkiyet düzeni de, sosyalist değil, devrimi gerçekleştiren bütün millî sınıfların mülkiyet biçimlerini içine alan bir düzen olacaktır. **Örneğin toprak reformu yapılarak köylümüz toprak sahibi olacak yani toprakta ve öteki tarım üretimi araç-**

larında özel mülkiyet sahibi olacaktır. Yine örneğin, bu devrim döneminde millî burjuvaziyi, uluslararası tekelin ve işbirlikçi sermayenin baskısından bağımsız olarak, fabrika ve imalâthanelerini elinde bulunduracaktır.

— Ülkemiz böyle bir gelişme süreci içindedir ve bu yüzden bizim mücadelemiz böyle bir süreçten, bir millî demokratik devrimden geçecektir."

Görülmektedir ki Süleyman Ege'nin de, demokratik devrim hakkındaki fikirleri ve söyledikleri, MAO ÇE-TUNG'un fikirleriyle tam bir mutabakat halindedir.

Her ikisinde de düşman (emperyalizm - işbirlikçi sermaye ve feodalizm) dir. Bu düşmana karşı proleteryanın öncülüğünde, bütün millî sınıf ve tabakalar, geniş cephe halinde birleşerek mücadele edeceklerdir. Mücadelenin sonunda ilk merhale olarak demokratik devrim yapılacaktır. Demokratik devrim safhasında işbirliği yapan bütün güçler hükümete iştirak edecektir. Bu yüzden, bu safhada bütün mülkiyet düzenleri görülebilecektir.

Mao-Çe-Tung'un eserlerinden aldığımız bu pasajlarla, "Millî Demokratik Devrim" öncülerinin, özellikle Mihri Belli'nin başında bulunduğu eylemin, dolaylı olarak boyutlarına değinmek istediğimizi, uyanık okuyucularımız anlamışlardır. Mihri Belli'nin yazıları, konuşmaları; Mihri Belli'nin onayından geçmiş imzasız yazılar ve bildiriler; günümüzde Lenin'in Stalin'den sonra en usta yorumcusu Mao-Çe-Tung'un açıklamalarına uygundur. Stalin, Lenin, Mao-Çe-Tung "Millî" "Demokratik" "Devrim" den ne anlıyorsa, Mihri Belli bu belgelerde onları dile getiriyor. Binaenaleyh, bu kavramları Marksist terminolojiler dışında anlamak; Mihri Belli'nin bunları normal şekilde kullandığı manâsını çıkarmak, yerinde değildir; yanlıştır. Vahap Erdoğdu'nun, E. Tüfekçi (Mihri Belli)nin "Yön'deki yazıları; "Türk Solu" "Aydınlık" dergilerindeki bu konuyla ilgili lite-

ratür, kapsamı itibariyle Lenin, Stalin ve Mao-Çe-Tung'un geliştirdiği stratejinin Türkiye'ye adaptasyonundan başka birşey değildir.

Mao-Çe-Tung'un açıklamalarını tamamlıyan ve Mihri Belli'nin onayından geçtiği muhakkak olan şu satırları, "Aydınlık" dergisinin 12. sayısında birlikte okuyalım : (1)

"Millî Demokratik Devrim, Sosyalist devrime hazırlıktır. Millî Demokratik Devrimle Sosyalist Devrim arasında doğru bir ayırım yapmak, aynı zamanda bu ikisini doğru bir biçimde birleştirmek zorunludur. Millî Demokratik Devrim, Sosyalist Devrime hazırlık için zorunlu bir aşama olduğu gibi, Sosyalist Devrim de Millî Demokratik Devrimin kaçınılmaz bir uzantısıdır... Ama Sosyalist Devrim, ancak Millî Demokratik Devrimin tamamlanmasından sonra mümkün olacaktır... Millî Demokratik hareketler, ancak proleteryanın ve onun partisinin öncülüğü yerleştikten sonra Millî Demokratik Devrim'e dönüşür... Bu geçiş döneminde Millî Demokratik iktidarın hemen önündeki görev, devlet kapitalizmi yoluyla, temel üretim araçları üzerinde kapitalist mülkiyetten sisyalist mülkiyete ilerleyişi yönetmektir. Temel üretim araçlarının mülkiyeti üzerinde sosyalist dönüşümün tamamlanmasıyla sona erecektir. Bundan sonra sosyalizmin inşası aşamasına geçilecektir."

Bu bölümde üç ayrı kaynaktan yaptığımız açıklamalar arasındaki fark, MAO ÇE-TUNG'un demokratik devrimden sonraki safhanın, (Komünizm) sosyalizm olacağını bir komünist partisi mensubu ve lideri olarak daha detaylı açıklaması; Süleyman Ege'nin ise sadece sosyalizme geçileceğinden bahsetmesindedir. Ancak "Aydınlık" dergisinin 463. sayfasından aldığımız pasajda da, demokratik devrim safhasından sonra, Sosyalist döneme geçişin başlayacağı cerhedilmez bir şekilde açıklanmış, böylece maksat hâsıl olmuştur. (2)

---

(1) Şahin Alpay, "Türkiye'nin Düzeni Üzerine" S. 463.

(2) Son günlerde Mihri Belli gurubu da bölünmüş, kendilerinden ayrılanlar Mao'cu yönlerini "Proleter Devrimci Aydınlık" dergisinde ortaya koymuşlardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TKP'NİN MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİMİ TENKİDLERİ

"TİP ve DİSK'i yıkmayı beceremiyen bu eskiler... Anti - Sovyetizmin, Anti - Komünizmin en etkilisi sayılan Maoizme yamanmanın yolunu buldular."

M. D. D. ve İçyüzü Broşürü (TKP Yayını)

Buraya kadar mahkûm komünistlerden Mihri Belli'nin yönetimindeki "Millî Demokratik Devrim" stratejisi üzerinde açıklamada bulunduk.

Bu bölümde, "Millî Demokratik Devrim" stratejisi üzerinde, Türkiye'deki komünist hareketlerin bir başka kaynağının eleştirisini inceleyeceğiz. Moskova şubesi, evvelden beri kendisine rakip gördüğü Mihri Belli'yi geniş bir yayın faaliyeti ile demaske etmiştir.

"Millî Demokratik Devrim" stratejisinin gerek ele alınış tarzı, gerekse uslûbuyla Zeki Baştımar'a (Yakup Demir) ait olduğuna şüphe bulunmayan bir broşür yurt dışından Türkiye'ye desteler halinde postalandı.

"Uyarı" yayınları adı altında "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" başlıklı broşür, yukarıdan beri sıraladığımız gerçekleri tamamen doğrularken, ilginç iddialara, suçlamalara ve açıklamalara yer veriyordu (1).

---

(1) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür mahut "Bizim Radyo"nun yayınlarında özetlenmiştir. Ayrıca bu broşürden adresimize de postalanmıştır.

Mihri Belli ve "Millî Demokratik Devrim"ciler bambaşka sebeplerle "emperyalizm ajanları" olarak isimlendirilen "Millî Demokratik Devrim", "kalpazanlık", "ümitsiz bir çaba" ve "Maoizme yamanmak" olarak nitelendiriliyordu (2).

"Çekoslovakya'da emperyalist radyolarında savunduğu sözüm ona "Sosyalizmi" kalkan edinerek sosyalizme ve komünizme saldıran emperyalizm ajanları, Türkiye'de de aynı metodu kullanarak, işçi hareketini parçalamak, anti - emperyalist savaşın gelişme süresini durdurmak için "bilimsel sosyalizm" ve "anti - emperyalizm" maskesine bürünmek çabasındadırlar. "Millî Demokratik Devrim" kalpazanlığı bu ümitsiz çabanın açık bir belirtisidir."

Zeki Baştımar ve çevresindekilerin bambaşka sebeplerle "Millî Demokratik Devrim"cileri suçladıklarını belirttik. Bu sebepler nelerdi?

Sebeplerden ilki ve önemlisi "M. D. D. ve İçyüzü" broşüründe şöyle belirtiliyordu :

"1. TİP'i kanun dışı sayılan TKP'nin açığa çıkmış bir devamı gibi göstererek kapatmak için hertürlü tertiplere girişen hükümete kanıt vermek, onu jurnallemek;

2. Olmazsa bu partiyi ele geçirmek veya onu içinden parçalamak",

Bu açıklama, TKP kolunun ve Zeki Baştımar'ın "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşürü neden yayınlamak gereğini duyduklarını belgelemektedir. Bir başka bölümde TKP'nin nasıl TİP'i açıkca desteklediği, enine boyuna ele alınacaktır. Gerek "Millî Demokratik Devrim"cilerin su yüzüne çıkmaları gerekse TİP'in Ekim 1969 seçimlerindeki uğradığı hezimet, TKP'yi hareketee getirmiştir. Çünkü beynelmilel komünizm platformunda birbirine rakip komünist parti veya elemanların menfaatleri uğruna her çareye başvurdukları binlerce misalle belgelenebilir.

Bunun en son örneği 21 Ağustos 1968 de Çekoslovakya'nın işgali ile görülmüştür.

"Maoizme yamalanmaktan ve onda, kendi yıkıcı çabalarının, provakasyonlarının ideolojik desteğini ve maddî kaynağını bulduktan sonra, birbiri ardınca dergiler, gazeteler çıkarmağa..." (3) **"Anti - Sovyetizmin, anti - komünizmin en etkilisi sayılarak, göz yumulan Maoizme yamanmanın yolunu buldular, küçük burjuva ideolojisinin etkisinden kurtulmamış bazı gençleri avlamak için yeni bir maske takındılar".** (4) **"TİP'i, DİSK'i yıkmayı beceremiyen bu "eskiler" "** (5).

TİP için büyük bir tehlike teşkil etmişlerdi. Zira M. D. D'-ciler ve elebaşıları Mihri Belli her an TİP'i, TKP'nin Türkiye'-deki uzantısı olduğunu ortaya atabilir ve bu konuda bir "kanıt" verebilirdi. Veya TİP ele geçirebilir, hiç olmazsa TİP'i içinden parçalayarak bir parçasına oturması mümkündü. Gerçekten de Mihri Belli; (6)

"Böyle bir parti henüz yoktur ve henüz onu gerçekleştirme uğruna yürütülen mücadelenin içindeyiz",
demekte ve TİP günden güne kaynamaktadır. O halde TİP'in koruyucu meleğine, Türkiye'de beynelmilel komünizmin bilinen ve başka ülkelerde defalarca uygulanan başka bir stratejisini ortaya atan M.D.D. cileri suçlayarak, müdahalede bulunmak düşüyordu. Neydi bu suçlamalar :

— Emperyalizm ajanlığı,

— Maoculuk,

---

(2) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 3 - 4

(3) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 9

(4) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 8

(5) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 9.

(6) Aydınlık Dergisi, Ocak Sayı : 15 S. 164.

— Marksist - Leninist ilkelere ihanet,

— Revizyonizm,

— Kalpazanlık,

— Hilecilik,

— Provokatörlük,

— Polis ajanlığı,

— Faşizm (7),

— Millî Demokratik Devrime ihanet (8),

— Likidatörlük (9).

"Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" broşüründeki bu suçlamaları daha da uzatmak mümkündür. Ancak görüldüğü gibi telaşla yapılan suçlamalarda bize çok garip gelen çelişkiler vardır. Mihri Belli bir yandan Maoculuk, revizyonizmle suçlanırken öte yandan emperyalizm ajanlığı, polis ajanlığı sıfatlarını almaktadır : Hattâ faşistliğine kıl payı kaldığı söylenmekte, kalpazanlığı, hileciliği açıklanmaktadır.

Bütün bu suçlamalar TİP'in güme gideceği korkusundan olduğu kadar Zeki Baştımar'ın Mihri Belli'ye duyduğu şahsî

---

(7) "Millî Demokratik Devrim elebaşılarının kendi dergilerinde çıkan yazıları ve açıklamaları bu sözüm ona devrimle faşizm arasında ancak kıl payı olduğunu gösteriyor" "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü 10.

(8) "1960 bildirisinden aldığımız aktarmaların özü, "Millî Demokratik Devrim" Platformuna uygun olmak şöyle dursun, ona taban tabana aykırıdır." "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü 13.

(9) "Likidatör - Provakatörlerin işçi sınıfını inkârı komünist partisine hiyanetlerinin itirafıdır." "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü, 16.

nefretinin de ifadesidir. Nitekim bu duygu "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" başlıklı broşürde de ifade edilmiştir. 1951 tevkifatı konu edinilerek :

"Türkiye'de devrimci, anti - emperyalist hareket şimdi devrimci kesilenlerin eliyle ağır bir darbe yedi. Fakat likidatör - provakatörlerin görevi sona ermemişti" (10). "1951 tevkifatı, şimdi "Millî Demokratik Devrim" maskesi takınanların seri halindeki provakasyonlarının sonuncusu değildir, ama içyüzlerini tamamıyle açığa vuran son provakasyonlarıdır."

"Legal çalışması yasak Marksçı - Leninci partiyi, TKP'yi amansızca izleyen yönetici çevrelerin açtığı meydanda bu kişiler serbestçe at oynatmak imkânını buluyorlar. Ama, meydan sanıldığı kadar boş değildir."

Buna da "tökezlenmenin ve yıkılıp gitmenin" (11) kaçınılmaz olduğuna işaret edilerek, eski duygusal mücadele dile getirilmektedir.

TKP kadrosunun M. D. D. cileri başka sebeplerden suçluyor derken ikinci husus olarak Zeki Baştımar ile Mihri Belli arasındaki öteden beri bilinen nefreti kasdetmiştik. Nitekim bu husus, "M. D. D. ve İçyüzü" broşürüne Mihri Belli'nin verdiği cevapta çok daha ağırlıkla ortaya konmuş ve cevabın yarısında şahsî nefret dile getirilmiştir. (12)

---

(10) "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü 7.

(11) "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü 7 - 8.

(12) Ayrıca Bkz. Aclan Sayılgan, "Soldaki Bitmeyen Kavga", Ankara, 1970. Ayşe yayınları : 2.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TKP'NİN MDD TENKİDİNİN NEDENLERİ

"Millî Demokratik Devrim deyimi marksist literatürde, komünist ve işçi partileri dayanışma toplantıları belgelerinde geçer."

M. D. D. ve İçyüzü
(TKP Yayını)

TKP bütün bu tenkid ve suçlamalarına rağmen, "Millî Demokratik Devrim" stratejisini tamamen red mi etmektedir?

Elbette hayır.

Marksist literatürde yerini almış bu stratejiyi reddetmek imkânsızdır.

"Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" broşürünün 11'nci sahifesinde;

"Millî burjuva demokratik hareketi, "Millî Deevrim", "Millî Demokratik Devlet", "Millî Demokratik Devrim" deyimleri Marksist literatürde, komünist ve işçi partileri dayanışma toplantıları belgelerinde geçer",

denilerek "Millî Demokratik Devrim" görüşüne esastan bir itiraz yoktur. O halde TKP niçin "Millî Demokratik Devrim" stratejisini şiddetle tenkid etmekte ve niçin M. D. D. cileri suçlamaktadır?

İlk bakışta bu soruya iki türlü cevap verilebilir :

1. Ya "Millî Demokratik Devrim" stratejisi Türkiye'de yanlış uygulanmaktadır,

TÜSTAV

2. Ya da Türkiye şartları için "Millî Demokratik Devrim" stratejisinin uygulanması hatalıdır.

"M. D. D. ve İçyüzü" broşürü sorunu telaşla ele aldığı şahsî duygulara yer verdiği ve asıl maksadını gizlemeğe çalışdığı için konuyu iki ucundan tutmuştur.

Ancak ikinci ihtimale ağırlık vermeğe uğraşmıştır.

Bugün Türkiye İşçi Partisinin kabul ettiği ve uygulamağa çalıştığı "Sosyalist Devrim" stratejisi, TKP'nin Türkiye şartlarına uygun gördüğü stratejidir. TİP faaliyetini bugüne kadar "Sosyalist Devrim" stratejisi ile yürütmüştür. Buna uymak istemeyenleri bünyesinden atmıştır. Teşkilâtını bu görüşe inananlarla kurmuştur. Plan ve programları, gelecekteki faaliyetleri bu görüşle hazırlanmıştır. Bu uğurda bugüne kadar büyük mücadeleler vermiş, kayıplara uğramış, gerilemiş fakat görüşünden dönmemiştir. Parçalanma pahasına taviz vermemeğe çalışmıştır.

Senelerden beri kasıtlı şekilde yaratılan kavram kargaşalığı TİP'i bir yere kadar getirebilmiştir ve nihayet kendi kazdığı çukura düşürmüştür.

Bu Mihri Belli'nin yeni ve iki kademeli "Millî Demokratik Devrim" stratejisi çıkışına zemin hazırlamıştır.

Mihri Belli TİP'in geleceğinden ümitsizdir. İşe yeniden, taa baştan başlamak lâzımdır. Bundan önceki solcu çıkışlar 'çakar almaz' (1) çıkışlardır. Önce "Millî Demokratik Devrim" gerçekleştirilecek, sonra "Sosyalist Devrim"e sıra gelecektir. Bu düşünüş ise TKP'nin ve dolayısıyle TİP'in bugünkü görüşlerine aykırıdır. Bu durumda TKP ve TİP'in tutumu, "Millî Demokratik Devrimcileri" şiddetle tenkid etmek, suçlamak olma-

(1) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970, Sayı : 15, S. 165.

lıdır. Zaten yapılan da budur. TİP ve TKP'ye göre pişmiş aşa buz gibi soğuk su katılmaktadır.

Tabii bu izahat işi basite indirerek yapılmıştır. Aslında TİP ve TKP, "Millî Demokratik Devrim" için Türkiye şartları uygun değildir diye feryad edecek veya Mihri Belli ve M. D.D.-cileri emperyalizm ajanlığı, Maoculuk, kalpazanlıkla suçlayacaklardır. Bunun ne derece öfkeyle ve telaşla yapıldığını önceki bölümlerde belirttik.

TKP, "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" başlıklı broşüründe bu konuda 1960 yılı komünist ve işçi partileri dayanışma toplantısında onaylanan bildiriden örnek vermektedir. TKP'nin itirazsız kabul ettiği Dünya Komünist ve İşçi Partileri Dayanışma Konferansı kararlarına TİP hiç de yabancı değildir.

Bilindiği gibi TİP Roma'da yapılan bu tarz toplantılara rahatlıkla katılmış, alınan kararları onaylamış ve Türkiye'deki faaliyetlerinden ötürü patronlarından "aferin" almıştır.

TKP ve Türkiye İşçi Partisi, 1960 Dünya Komünist ve İşçi Partileri konferansı kararlarına dayanarak, pişmiş aşa su katan M. D. D. cileri rahatlıkla suçlayacaktır. Bunun için tek şart beynelmilel komünizmin bir kanadına angaje olmaktır.

TÜSTAV

BEŞİNCİ BÖLÜM

TKP VE TİP PARALELLİĞİ

"Enternasyonalizm prensiplerini kenara iten sosyalizmi amaç edinmiş bir parti, diğer Markscı - Leninci partilerden bazı sorunlarda değil, esasta, dünya görüşünde ayrılır."

M. D. D. ve İçyüzü
(TKP Yayını)

Bundan önceki iki bölümde TKP ile TİP'i aynı paralelde olduğunu belirttik. Bunu belgeleyen bazı ifadelere de yer verdik. Ancak kanımızca bu konuda en enteresan açıklama, TKP'nin "Millî Demokratik Devrim"cilere karşı yayınladığı broşürde yapılmıştır.

Türkiye'de, Türkiye İşçi Partisi geniş bir halk topluluğu tarafından samimi kabul edilmeyen bir partidir. Aydınlarımız TİP'e cephe almışlar her fırsatta onu suçlamışlardır. Bütün suçlamalar duygusal olarak yapılmamıştır. TİP diğer siyasî partilerimizden farklı olarak tenkid edilmiştir. Yöneticileri, komünistlikle, partinin ilkeleri komünist bir partiye uygun ilkeler olarak nitelendirilmiştir. Bunlan sebepsiz değildir.

TKP'nin "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" broşürünün ilk sahifesinde şunları okuyoruz :

"Komünist partisinin, onun bağlı bulunduğu ideolojiyi savunmanın şiddetle yasak olduğu bir memlekette işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının haklarını savunan herhangi bir legal partinin bilimsel sosyalizmi kılavuz edinebileceği ve tam olarak uygulayabileceği düşünülemez".

Komünist partisinin ve ideolojinin yasak olduğu ülkelerden biri Türkiye'dir. Yukarıdaki tarife göre legal (kanuni) parti ise, biraz sonra açıkca belirtileceği gibi, Türkiye İşçi Partisidir.

Yukarıdaki ifadeye göre TİP'nin "bilimsel sosyalizmi" kılavuz edinebilmesi ve tam olarak uygulayabilmesi düşünülemezmiş... "Bilimsel Sosyalizm'in gereklerini tam olarak uygulama ancak devrim, yani ihtilâlin gerçekleşmesi veya bizzat kendilerinin bile ümitsiz olduklarını açıkca belirttikleri, demokratik yolla iktidara geldikten sonra mümkünmüş. Yani, "iktidarı ele geçirelim, siz o zaman bizi görün" demenin komünistçesidir bu. Okumağa devam edelim :

"Bu gerçek gözönünde tutulursa emekçi sınıfların çıkarlarının savunulması, halkımızın kazanılmış demokratik haklarının korunması, genişletilmesi uğrunda, sosyal reformlar için, emperyalizme, NATO'ya, askerî üslere, memleketimizde Amerikan ağalığına, yabancı tekelleree ve yerli ortaklarına karşı mücadelesine devam ettikçe TİP'i desteklemek, kendisini sosyalist ve ilerici sayan herkesin, her yurtseverin ödevidir".

TKP'nin broşüründe, Zeki Baştımar'ın (Yakup Demir) kaleminden çıkan bu sözlerin yanlış anlaşılacak tek kelimesi yoktur. Devam ediyoruz :

"Bu partinin, çeşitli memleket meselelerinde ve milletlerarası olaylar karşısında, legalitesini koruma kaygusuyla olsun, samimi olarak inandığı fikirlere bağlılığı gereği olsun, takındığı tutum görüşlerimize, inançlarımıza uymamayabilir; onu uluorta yermiye, halkın gözünden düşürecek biçimde eleştirmeye hakkımız yoktur."

Türkiye İşçi Partisi kanunilik hüviyetini taşıdığı süre içinde, hatta bu hüviyeti taşıyabilmesi için her şekle girmesine, izinde yürüdüğü Moskova yolu cevaz vermektedir. Milletler-

arası bir olay mı olmuş, meselâ, Sovyetler Birliği müttefikleriyle talihsiz Çekoslovakya'yı gece yarısı tanklarıyle işgal mi etmiş? Moskova kızar gözükse bile, TİP yöneticileri Sovyet'leri eleştirebilir. Zira beyni ve biraz insafı olan her insan, talihsiz Çekoslovakya'ya içten acımıştır. Zira, aksi halde TİP halkın gözünden düşebilir. O gün öyle söylemek gerekiyorsa öyle söyleyecektir. Bir iki kelimeden kuşkulanmak, TİP'i uluorta yermek, hele hele legalitesine halel getirmek, hiç kimsenin hakkı değildir. Çünkü kuklanın ipleri her zamanki gibi Moskova'nın elindedir. Okumağa devam ediyoruz :

"TİP, memleketimizde emekçilerin haklarını savunan, emperyalizme karşı savaşan tek legal partidir."

Ayrıca "gerçek devrimci"liğin boyutları çizilmezse yukarıdaki sözler değerini yitirir. Buyrun "gerçek devrimci"nin tarifini :

"Tarih gösteriyor ki, gerçek devrimci; devrimin, proleteryanın, sosyalizmin lafını ağızlarından düşürmiyenler, önüne geleni sosyalizmden ayrılmakla suçlayanlar değil, kesin darbenin indirileceği yeri ve zamanı seçebilenlerdir." (1)

TİP'ne çok emek verildiği, çok uğraşıldırı ise şu cümlelerle ifade edilmektedir :

"TİP,..... yurdun bütün illerinde az veya çok örgütlendi, sosyalizm fikirlerinin yurdun ücra köşelerine kadar yayılmasını kolaylaştırdı, işçi sınıfının köye girmesine yol vermeyen engelleri yıktı. Onu, Türkiye İşçi hareketi tarihinde büyük bir hamle, önemli bir aşama saymamak haksızlık olur."

Türkiye Komünist Partisi broşürünün bundan sonraki kısmı, Türkiye'deki komünistliğin mihenk taşını, ölçüsünü koymaktadır :

---

(1) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 49.

"Bugün Türkiye'de emekçi davasına, sosyalizm idealine bağlılığın mihenk taşı TİP'e karşı tutum ve davranıştır."

"Var mı ötesi?" "bundan daha açık söylenir mi?" dercesine söylenen bu sözleri bir defa daha okurlarımıza iletiyoruz. TKP, M. D. D. leri şiddetle tenkid ederken TİP'e ödevini hatırlatmaktan geri kalmıyor :

"Türkiye'de bilimsel sosyalizme, Marksizme - Leninizme gerçekten bağlı bir partinin başlıca ödevi, ancak işçi sınıfını kendi öz ideolojisi ile beslemek, teşkilâtça kuvvetlendirmek, köylüyle bağlarını pekiştirmek." (2)

Bölümün başında da belirttiğimiz gibi, Türkiye İşçi Partisine yöneltilen hiçbir suçlama duygusal değildir. Bugüne kadar kasıtlı olarak yarattıkları kavram kargaşalığı, üzerindeki sis bulutları yavaş yavaş dağılmaktadır. Önümüzdeki günler herkesi yerli yerine oturtacak, hepsinin yüzündeki maskeyi indirecektir.

TÜSTAV

(2) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" isimli broşür, S. 18.

ALTINCI BÖLÜM

MİHRİ BELLİ'NİN TKP'YE CEVABI

"Millî Demokratik Devrim ile Sosyalist Devrim arasında Çin Seddi yoktur."

Aydınlık Dergisi
(Sayı : 15 S. 195)

Bu bölümde, TKP'nin "Millî Demokratik Devrim" cilerin İçyüzünü açıklayan broşürüne, Mihri Belli'nin Aydınlık dergisinin Ocak 1970 tarihli 15 nci sayısında verdiği cevabı inceleyeceğiz.

Mihri Belli, "proleter devrimci hareketimizin çizgisi açıktır" başlıklı yazısında "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" broşürünü cevaplandırdığını açıkça belirtiyor.

Daha önceki bölümlerde, TKP, Türkiye İşçi Partisi eşitliğini belirtirken ele aldığımız konuları, Mihri Belli'de aynı şekilde değerlendirmektedir. Bir kere "M. D. D. ve İçyüzü" broşürü, Mihri Belli tarafından "can çekişen Aybar - Aren oportünizmine ithal malı kuvvet şırıngası olarak" nitelendirilmektedir. Ayrıca Mihri Belli'nin iddiasına göre broşür, "en adi iftiralar, yalanlar ve hakaretlerle" doludur. (1) Yine Mihri Belli'ye göre broşür;

"Hâlâ birçok gerçek sosyalisti çatısı altında, barındıran ve bu bakımdan yarım yüzyıllık sosyalist birikimin bir kısmını temsil eden TİP örgütü ile Aybar - Aren oportunizminin icazetli "Sosyalistleri" bir tutulmakta ve TİP örgütünü savunur

---

(1) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 169.

görünerek aslında oportünist ihanetin avukatlığı yapılmaktadır" (2)

Burada dikkat edilecek bir husus bulunmaktadır. Mihri Belli, Türkiye İşçi Partisini, "yöneticiler" ve "Parti çatısı altında bulunanlar" şeklinde iki kısımda ele almaktadır. Mihri Belli'ye göre "yönetici" grup, "oportünist", "icazetli sosyalisttir."

Hatâ asıl emperyalist ajanları bugünkü TİP yöneticileridir. Mihri Belli bu iddialarına rağmen cevabının bir yerinde, TKP'nin broşüründe "TİP'e karşı tutum ve davranışını mihenk taşı" kabul eden yargısı için şu soruyu sormaktan kendisini alamamıştır :

"TİP yöneticilerine karşı olmak antikomünizm ise, mantıkî olarak bu yöneticiler komünistlikle suçlamış olmuyorlar mı?" (3)

Bu noktada yine dikkate değer bir çelişki ortaya çıkmaktadır. TKP, Mihri Belli'yi bir yandan "Maoculuk"la öte yandan "Emperyalizm ajanlığı" veya "hilecilik", "kalpazanlık"la suçluyor ve çelişkiler içine düşüyorsa, Mihri Belli'de cevabında TİP yöneticilerini bir yandan "Oportünizm"le, "icazetli sosyalistlik"le öte yandan mantıki bir sonuçla "komünistlikle" suçlamaktadır. Garip olduğu kadar gerçek, gerçek olduğu kadar ibret veren bir manzaradır bu.

Daha önceki bölümlerde ele aldığımız ve TKP'nin iddia ettiği gibi, Mihri Belli'nin TİP'i ele geçirmiş veya parçalayarak bir parçaya hâkim olması için, "Yöneticiler", "Partililer" ayrımı yapması şarttır.

Nitekim, Mihri Belli TKP'nin bu korkusunun üzerine giderek şunları yazmaktadır :

---

(2) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 169.

(3) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 175.

"Türkiye Sosyalistleri.... Aybar - Aren Oportünizminin icazetlerini etkisiz hale getirmeden, hangi biçime bürünürse bürünsün, oportünizmin yeniden hortlamasına engel olabilmek için yeterli uyanıklığı göstermeden ve TİP'i devrimci bir yönetime kavuşturarak bu partiyi Türkiye proleterlerinin ve yoksul köylülerinin siyasî mücadele örgütü durumuna yükseltmek için gereken mücadeleyi vermeden bu ülkede gerçek bir emekçi sosyalist partinin varlığından söz edilemez" (4)

Yukarıdaki ifade, halen devam etmekte olan "gereken mücadele"nin daha da yoğunlaşacağını belirtmektedir. Zira yine Mihri Belli'nin ifadesine göre :

"Türkiye işçi ve yoksul köylülerinin öncü müfrezesi olan ve bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu edinen bir siyasî örgütü kurma görevi henüz başarılması gereken önümüzdeki bir görevdir" (5)

Yine Mihri Belli'ye göre, "Aybar - Aren Oportünizminin" yenilgiye uğraması, bu yolda atılmış önemli bir adımdır.

"Ve bu adım sadece ideolojik mücadeleyle değil, çok yönlü devrimci eylemle atılabilmiştir." (6)

Mihri Belli bunları yazarken, Milliyet Gazetesi muhabirine cinayetten sanık bir mahkûmun ağzından söylediği eylemleri kasdetse gerektir. (7) Yani :

— 6. Filonun ziyaretlerine son veren,

— Komer'i kovan,

— Nerede bir köylü toprak için mücadele etmişse, işgal yapmışsa,

---

(4) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 179.

(5) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 179.

(6) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 179.

(7) Bakınız. İkinci Bölüm.

— Nerede bir grev varsa, onun yanında,

Her "devrimci eylem" Mihri Belli'nin yönetimindedir. Yukarıdaki listeyi daha da uzatmak, anarşik her hareketin altında, TKP'nin belirttiği gibi "avlanmış gençleri" ile Mihri Belli'yi bulmak mümkündür.

* * *

Mihri Belli cevabında sadece TİP yöneticilerine çatmakla kalmamakta, TİP'nin ağababası TKP'yi de şiddetle eleştirmektedir. Eleştirmesinde TKP'yi "bir sosyalist ülkede tarihi isim taşıyan örgüt" olarak nitelemekte ve :

"(Örgüt) birkaç siyasî mülteciden ibaret olsa da, Türkiye'de tek bir kişiyi temsil etmese de" (8)

şeklinde küçümsemektedir. Ancak TKP'nin bugünkü TİP'nin "hain" yöneticilerini arkalamasına ve "Millî Demokratik Devrim"cilere sövmesine fena içerlemektedir :

".... Söz konusu şahıs, (Zeki Baştımar) sığındığı sosyalist ülke emekçilerinin alın terinin ürünü olan imkânlardan yararlanarak Türkiye'de emekçilerin davasına ihaneti temsil eden oportünizme arka çıkıyor ve proleter devrimcilere sövüyordu, sosyalist bir ülkenin emekçilerinin alın terinin ürünü imkânları Türkiye emekçilerinin davasını güdenlere sövülmesine yarıyordu" (9)

Demek ki TKP "Sosyalist bir ülkenin emekçilerinin alın terinin ürünü imkânlar"la Türkiye İşçi Partisine arka çıkmaktadır. Bu, Mihri Belli'nin ifadesidir. Mihri Belli şimdi TİP'e sahip olmağa, ya da TİP'ni parçalayarak bir parçasına konmağa çalışırken acaba bu "imkânlar"a mı oynamaktadır?

---

(8) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 171.

(9) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 171.

Çünkü Mihri Belli'nin gözünde yukarıdan beri belirttiğimiz gibi, TİP değil, TİP'nin bugünkü "icazetli", "Oportünist" yöneticileri "kaka"dır.

Mihri Belli'nin TKP mensupları için bir diğer ithamı da şudur :

"Günahları sadece bilgisizlik değildir. Mahut broşürde Türkiye'nin proleter devrimcileri, "aşırı devrimcilik" ile suçlamaktadır.... "Aşırı Sol" düşmanlığına şu anda katılan kimse... Türkiye'deki proleter devrimci harekete karşı genel taarruzu destekler duruma düşer ve Türkiye'de can çekişen oportünizme kuvvet şırıngası niteliğindeki broşürün de yaptığı şey aynen budur." (10)

"Aşırı devrimcilik", "Aşırı Solculuk" ithamlarına Mihri Belli'nin herhangi bir itirazı yoktur. Bu ithamın şu anda yapılmasına ve "sol" kanattan gelmesine kızmaktadır.

Mihri Belli, bu bölümde M. D. D. hareketini eleştiren TKP faaliyetlerine şu teşhisi koymktadır.

"Gerçek devrimciyi gözden düşüreceksin ki, sosyalist eylemde bulunma icazeti olan sahte sosyalist milleti kandırabilsin" (11)

Bunları söyleyen Mihri Belli ve şimdiki rakipleri şunu unutuyorlar. Bugün bilinçli mi, bilinçsiz mi münakaşaları yaptıkları uyanık halkımız, ister sahte ister hakiki, isterse maskeli, boyalı, yaldızlı, güler yüzlü olsun, hertürlü sosyalisti, her türlü komünisti bir bir tanımakta, tek tek ayırmakta ve hepsini kendi değer ölçüleri içinde yerli yerine koymaktadır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

---

(10) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 187

(11) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 173.

Giriş bölümünde de belirttiğimiz gibi, 1923 Mustafa Kemal hareketini, devrimi tamamlamamış olmakla niteleyen Mihri Belli, "Millî Demokratik Devrim" tezini ortaya atmıştır.

Yine giriş bölümünde belirttiğimiz gibi, "Millî Demokratik Devrim" komünizmin klâsik bir "Cephe" stratejisidir. Literatürde "Geniş Cephe" şeklinde de tanımlanır.

Mihri Belli bir yazısında "Cephe"nin diğer güçlerini şöyle açıklamaktadır. (12)

"Kimleri yanımıza alacağız.... Bu devrimci adımı atabilmek için... Şehir ve köy burjuvazisini alacağız, tabiî orta köylüyü, yoksul köylüyü ve en tutarlı devrimci güç olarak şehir ve köy proleteryasını...."

Mihri Belli'nin "Millî Demokratik Devrim" stratejisinde şu zümreler bulunacaktır :

— **Şehir ve köy proleteryası,**

— **Şehir ve köy burjuvazisi,**

— **Orta köylü ve yoksul köylü,**

— **Asker - Sivil aydın zümre.**

"Sosyalist Devrim" stratejisini yürüttüklerini iddia eden Türkiye İşçi Partisi ve TKP "Millî Demokratik Devrim" aşamasını kabul etmemekle birlikte, kurnazca şu soruyu ortaya atmaktadırlar :

"Millî Demokratik Devrim" aşamasında bu sınıf ve zümrelerden hangisinin hegemonyası olacaktır ve öncü sınıf kimdir?"

Bu soruyu ortaya atan TKP kendiliğinden şu cevabı vermektedir :

---

(12) Aydınlık Dergisi, Sayı : 9 S. 205.

TÜSTAV

"Onlara göre "Millî Demokratik Devrim"in öncülüğünü ancak "asker - sivil aydın zümresi" yapabilir" (13)

Gerçekteen, Mihri Belli "Millî Demokratik Devrim" stratejisinin uygulamasını açıklarken asker - sivil aydın zümreye, TKP'nin ifadesiyle "yaranmak ve yamanmak" için bazı gülücükler de bulunmuştu :

— "Asker - Sivil aydın zümre kök bakımından, genel durum bakımından, içinde sayılması gerektiği küçük burjuvasının en güçlü kolunu teşkil etmektedir"

— "Asker - Sivil zümrenin Türkiye'deki öteki devrimci güçlere kıyasla iktidara en yakın güç olduğu bir gerçektir"

— "Millî Kurtuluş Savaşımız burjuvazinin değil,... asker - sivil aydın zümre hegemonyası altında Türkiye emekçi halkının ulusal şahlanışıyle zafere ulaştırıldı."

— "Asker - Sivil aydın zümrenin devrimci bir potansiyel taşıdığı"

Bu ifadeler "Aydınlık" ve "Türk Solu" dergilerinde defalarca yazıldı çizildi.

Bazı çevrelerce bu süslü ifadeler, bugünkü iktidara karşı makul ve basit anlamda bir cephe teşkilinin çağrısı zannedildi. Mihri Belli'nin "Millî", "Demokratik", "Devrim" kelimelerinden meydana gelen terkibi, kelimelerin gerçek manâları ile kabul edildi.

Ancak Mihri Belli'nin TKP'ye cevap mahiyetindeki yazısı dikkatle incelenirse, gerçek düşüncenin ne olduğunun açıklıkla izah edildiği görülecektir.

"...Oportünizmin ağzıyle konuşan broşürde yapıldığı gibi, proleter devrimcilerinin devrimde hegemonyayı asker - sivil ay-

---

(13) "Millî Demokratik Devrim ve İçyüzü" başlıklı broşür S.

dın zümreye tanıdıklarını iddia etmek düpedüz yalancılıktır" (14)

"Millî Demokratik Devrim" plotformunda, Asker - Sivil aydın hegemonyası yalandır. Mihri Belli buna belirttikten sonra, asker - sivil aydına niçin gülücükler gönderdiğini şöyle izah etmektedir :

"Lassalle'nin "işçi sınıfı dışında bütün sınıflar gerici bir kitle teşkil eder" şeklinde en özet biçimde ifade ettiği her türlü devrimci güçbirliğini baştan reddeden anti - marksist ve sekter tutumu paralel olan Aybar - Aren oportünistlerinin devrimci safları bölme tutumuna karşı çıkarken, biz içinde bulunduğumuz devrim aşamasında küçük burjuvazinin ve onun bir kolu olan asker - sivil aydın zümresinin bir devrimci potansiyel taşıdığına özellikle işaret ettik. Bu, proleter devrimci hareketin tecrit edilmesine engel olmak için gerekliydi" (15)

Mihri Belli bundan sonra "Millî Demokratik Devrimin" hangi sınıfın hegemonyasında yapılacağını, yine kendi ifadesine "en ufak bir yanlış anlamaya yer bırakmayan bir açıklıkla" izah etmektedir. (16)

"Türkiye'de proleter devrimciler, en ufak bir yanlış anlamaya yer bırakmayacak bir açıklıkla, Türkiye'nin şehir ve köy proleteryasının toplumda en tutarlı devrimci güç olduğunu, sonuna kadar devrimci sınıfın bu sınıf olduğunu ve "Millî Demokratik Devrim" proleteryasını damgasını taşımadıkça" yeni millî sınıf ve zümrelerin devrimci güçbirliği proleteryanın hemonyası altında kurulmadıkça, bu devrim için zikzakların, duraklamaların, hattâ geriye dönüşlerin kaçınılmaz olduğunu belirtmişlerdir."

---

(14) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 177.

(15) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 177.

(16) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 176.

O halde asker - sivil aydın zümresi "tutarlı" değildir. Devrimci bir gücü, potansiyeli olmasına rağmen işi sonuna kadar götüremiyecektir ve asker - sivil aydın zümrenin devriminde, "Zikzak"lar, "duraksamalar", hatta "geriye dönüşler" kaçınılmaz olacaktır.

Bu duruma göre asker - sivil aydın zümrenin, "devrimci hareketin tecrit edilmesine engel" olmamak için ve şimdilik devrimci gücünden faydalanmak söz konusudur.

"Onun için... Millî Demokratik Devrimde öncülüğün küçük burjuvazide olduğu, bizim burjuvaziye hediye ettiğimiz ve bu tarihi aşamada küçük burjuvazi ile güçbirliği ilişkilerimizin, proleteryanın küçük burjuvayı desteklemesi ilişkisi, ya da broşürde kullanılan daha kaba ifadeyle "burjuvazinin kuyrukculuğu" ilişkisi olması gerektiği anlamı çıkarılamaz" (17)

Daha açık ifade ile "Millî Demokratik Devrim" aşamasında, güçbirliğini meydana getiren sınıflara karşı proleteryanın politikası şudur : Günün şartlarına uygun olarak ortaya atılacak sloganlar ve uygulanacak eylemlerde, güçbirliğini meydana getiren zümrelerle dostluk, onlardan sonuna kadar yararlanmak öncülük, hegemonya konusunda ise planlı fakat insafsızca savaş. Bu politika bir defa daha şöyle özetlenmiştir : (18)

"Emekçi, devrimde hegemonyasını kurmazsa, millî demokratik devrimin sonuna kadar başarılması ve sosyalist devrimin eşiğine varılması tehlikeye düşere. Eğer sosyalist devrimin eşiğine varmak ve zaman gelince o eşiği aşmak istiyorsak, millî demokratik devrimde emekçinin ağır basması ve hegemonyasını kabul ettirmesi şarttır."

---

(17) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 180.

(18) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 177. ve Türk Solu, Sayı : 64, S. 22.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi "Millî", Demokratik", "Devrim" masum terkibine sempati duyanlar işin bundan sonraki aşamasının "Sosyalist Devrim" yani bugün TİP ve TKP stratejisinin geleceğini bilmemektedirler.

Aydınlık"ın 15 inci sayısındaki bir başka yazıda "Millî Demokratik Devrim" daha açık tarif edilirken;

"Millî Demokratik Devrim teorisi, marksist - Leninist kesintisiz devrim teorisidir." (19)

"Millî Demokratik Devrim" aşamasını takiben "Sosyalist Devrim"e geçiş için de şunlar söylenmektedir : (20)

"Millî demokratik devrim mücadelesi birkaç aylık bir hareket değil, yıllarca sürecek olan bir savaştır. Demokratik devrim ile sosyalist devrim arasında bir Çin seddi yoktur. Stalin'in deyişiyle, burjuva demokratik devrim ile sosyalist devrim "bir tek zincirin iki halkası olarak ve bir tek tablo olarak" görmek gerekir."

Yukarıdaki "Millî Demokratik Devrim" tarifleri, baştan beri söylediklerimizin en kısa özetidir. Madem ki "Millî Demokratik Devrim"le "Sosyalist Devrim" arasında "Çin seddi" yoktur, o halde bugün iki ayrı stratejinin takipçisi TİP - TKP doğrultusu ile Mihri Belli hareketi arasında da "Çin seddi" yoktur.

Madem ki her iki stratejiyi de "bir tek zincirin iki halkası olarak" ve "bir tablo olarak" görmek şarttır, o halde TİP - TKP eşitliği ile Mihri Belli aynı zincirin halkaları ve aynı tablodaki üç çirkin surattır.

O halde kavganın sebebi nedir?

Basit bir liderlik savaşı mıdır?

---

(19) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 193.

(20) Aydınlık Dergisi, Ocak 1970 Sayı : 15 S. 195.

Yoksa Sovyetler ile K. Çin arasında gerçek bir savaşa ramak kalan ve halen sonuçlanmamış mücadelenin Türkiye'deki uzantısı mıdır?

Her halükârda bugün Türkiye'de yapılan yeni kavga, rayına hiçbir zaman oturmamış, oturamıyacak olan, beynelmilel komünizmin dünyanın her yerine yaptığı ağız dalaşıdır.

Yeni kavgaya bu gözle bakmağa alışırsak, bazı çevrelerin toleransla karşıladıkları sözlerin, eylemlerin altındaki gerçeği kesinlikle görmek mümkündür.

TÜSTAV

S O N U Ç :

Demek oluyor ki, "Millî Demokratik Devrim" bazı çevrelerin zannettiği gibi, terkibi meydana getiren kavramların alışılagelmiş anlamlarına karşılık vermemektedir. Esasen, Mihri Belli'nin bizzat kendisi Siyasal Bilgiler Fakültesindeki konuşmasında bunu ortaya koymakta; keza kendi kontrolündeki yayınlar da bunu belgelemektedir.

Son günlerde, Türk basınında çıkan iki önemli yazı da bizi doğrulamaktadır.

Çetin Altan, "Akşam" gazetesinin 9 Ocak 1970 tarihli nüshasında "Kasıtlı Bir Kavramlar Anarşisi" başlıklı yazısında, kendisinin de içinde bulunduğu aşırı solun "Millî Demokratik Devrim" terkibindeki "Devrim" den ne anladığını şüpheye yer bırakmıyacak şekilde açıklamakta; Mihri Belli'nin "Devrim" den **Revolution**'u yani ihtilâli anladığını belgelemektedir :

"Önce 'Devrim' sözcülüğünü yerinde kullanmağa alışmalıyız. Devrim 'Revulution' ihtilâl demektir.

Evrim 'Evolution' istihale, gelişim demektir. Türk Gençliği devrimcidir, dendiği zaman Türk Gençliği ihtilâlcidir demektir bu... Devrimcilik, yani ihtilâlcilik bir fikir sistematiğinin doğrultusundan koparılmış olarak tek başına düşünülemez. Çağımızda ise bu fikir sistematiği Marksizmin dışında kurulamaz..."

Diğer taraftan Çetin Altan'ın bu yazıyı kaleme almasından bir gün önce '8 Ocak 1970', aşırı sol kampın dışında bir yazar olan Sayın Cihat Baban, "Neden Güvercin demek varken uçan kuşa hayvan diyoruz" isimli makalesinde "Devrim"i, Revolution, ihtilâl olarak tanımlamaktadır :

" 'Ben devrimciyim' diyen; bugünkü düzenin halka rağmen, zor kullanılarak değişmesini isteyendir. Devrimde oya başvurarak iktidara gelme yoktur.... Devrimde mutlaka zor unsuru vardır..."

"Devrimde mutlaka zor unsuru vardır" diyen Cihan Baban, yılların kendisine kazandırdığı tecrübe ile, bugüne kadar T. C. K. 'nun 141 ve 142. maddeleri kapsamına giren fiilleri, veciz bir şekilde özetlemektedir. Bundan böyle "Millî Demokratik Devrim" terkibi ve eylemleri üzerinde düşünenlerin, "Millî", "Demokratik", "Devrim" den meydana gelen salatayı yerlerken herhalde çok dikkatli olacaklardır.

Mihri Belli gurubunun, bir ara Mehmet Ali Aybar gurubuna karşı gelişlerinin nedeni de "Millî Demokratik Devrim" eyleminin, parlamantarizme karşı, tepeden inmeci olduğunu, daha açık bir deyimle, ihtilâli ön gördüğünü açıklaması; Aybar'ın zâhiri de olsa, demokratik evrim yolunu benimsemesi karşısında duydukları infialdir.

Diğer taraftan, son günlerde "Yön" dergisinin devamı niteliğinde yayın hayatına başlayan "Devrim" adlı haftalık gazete de, aynı doğrultuda olup, daha ilk sayısında, Türk Silâhlı Kuvvetlerini kendi içinde bölmeyi hedef aldığı intibaını vermektedir.

Öyle zannediliyor ki, tepeden inmecilikte ihtilâl - devrim - fikrinde, "Devrim" gazetesini çıkaranlarla Mihri Belli ve gurubu aynı düzeydedirler.

Eğer 8 Ocak 1970 tarihli "Tercüman" gazetesindeki şu açık ihbara inanmak gerekirse, "Millî Demokratik Devrim" eyleminin lideri gözüken Mihri Belli'nin hangi maceralar içinde olduğu kolaylıkla anlaşılır :

"150 liklerden Mustafa Madanoğlu, oğlu Cemal Madanoğlu da bir 'cunta' kurmuş ama bu cunta'nın asıl lideri Mihri Belli imiş.

Madanoğlu bu 'cunta'da, 27 Mayısta olduğu gibi 'göstermelik' lidermiş.

Madanoğlu Paşa'nın edebiyatı (Divan - Halk ve Cunta) biraz zayıf olduğu için, bu 'cunta'nın edebiyatını Mihri Belli yapıyormuş!..."

Durum, bugün için budur. Çünkü :

"Millî Demokratik Devrim" diyalektiği, uluslararası komünizmin yutturmacasından başka birşey değildir.

TÜSTAV

Ek : 1

GÜNDEN GÜNE

Neden güvercin demek varken uçan hayvan diyoruz

«Ben devrimciyim!» diyen; bugünkü düzenin halka rağmen, zor kullanılarak değişmesini isteyendir. Devrimde oya başvurarak iktidara gelme yoktur. Devrimci, kuvvetini kendince haklı gördüğü dâvada kullanmak ister. Devrimde mutlaka zor unsuru vardır.

«Biz devrimleri, seçim yoluyle halkın tasvibini alarak başarmak istiyoruz!» diyen insan devrim terminni yanlış kullanmaktadır.

Demokratik ve namuslu seçim yoluyle iktidara gelinerek ıslahat yapılır, reform yapılır, fakat devrim yapılmaz. Seçim yoluyle düzen değiştirecek kimseye devrimci değil, evrimci, reformcu denilir.

Atatürk devrimci idi, eğer vatandaşların özgür iradelerine başvurarak alfabeyi değiştirmeğe kalksaydı hiç şüphe yok bu işi beceremezdi. Şapka giymek istemeyenleri İstiklâl Mahkemelerinin astığı unutulmamalıdır. Türk devrimlerinin hiç biri sokaktaki vatandaşa sorularak yapılmadı. Yapılmak istenseydi başarılamazdı. Bugünkü Halk Partisi dünkü devrimleri benimseyen ve ona sahip çıkan, fakat demokratik düzenin dâvacısı olduktan sonra bir taraftan yapılmış devrimlere sahip çıkarken, diğer taraftan ister istemez evrimciliği, yahut reformist olmayı kabul etmek zorundadır. Hem demokratik düzen taraftarı, hem de devrimci olsun bu bilimsel bakımdan mümkün değildir.

Devrim ve Evrim, gibi, sol terimi de Türkiye'de büyük fikri karşaşalıklara yol açmaktadır.

Muhafazakâra nazaran liberal soldur. Amerika'da Demokratlar Cumhuriyetçilerin solundadır. Fakat bu solların hiç biri sosyalist değildir.

Cumhuriyet Halk Partisi Türk Parlâmento yelpazesi içinde ortanın solundadır. Eğer orta, Demirel'in yeminlileri ise, bu ortanın solu yalnız sosyal adaletin yastığına uzanmış olan Demirel'e nazaran bir ileri harekettir. Fakat hiç şüphe yok havaya sıkılan sol yumrukların, üretim araçlarının kollektif hale getirilmesini isteyen solcu bir eğilimin yolcusu, izleyicisi değildir.

Bu sebepten dolayı da sol kavramı devrim kavramı gibi, Türkiye'de büyük fikir karşaşalıklarına yol açmaktadır. Mülkiyet aleyhtarı ve sınıf kavgasına taraftar mısın? şu halde sosyalistsin. Mülkiyet aleyhtarı ve emekçi sınıfın işbaşına gelmesini (demokratik yol dahil) her ne şekilde olursa olsun temin ettikten sonra sınıf diktatöryası kurup varacağın Marksist hedeflere devrimler yoluyle varacaksan komünistsin!..

Mülkiyetin tasfiyesine ve emekçi sınıfın iktidara gelmesine demokratik yoldan ulaşmak isteyenlere, yalnızca demokratik düzen taraftarı olduklarını söylediklerinden dolayı ilmî sosyalist denemez, çünkü Fransa'daki, İtalya'daki, Japonya'daki, Danimarka'daki, İngiltere'deki komünist partiler kendilerini açıkça komünist ilân etmiş olmalarına rağmen başka türlü yapamayacakları için seçim yolunu tecrübe etmektedirler.

Görülüyor ki sol kavramı da kafaları karıştırıcı, karışık, eğrek niteliktedir. Neden? (güvercin) demek varken, (uçan hayvan) diyerek akbabacılı güvercine kadar bütün kuşları bir isim altında topluyorus. Halbuki akbaba güvercini ele geçirse hemen parçalar ve yer.

Cihad Baban

Ek : 2

Kasıtlı bir kavramlar anarşisi

TAŞ

Cetin Altan

Bir toplumun fikren gelişmesini, o toplumdaki insanların sürü olmaktan çıkıp toplum yönetimiyle ilgili, beyinleri aydınlık vatandaşlar olmasını kıskançlıkla mi istiyoruzunuz? Kavram karışıklıkları yaratma, Çukulata'ya peynir deyiniz, peynire sovan, yalana kercek deyiniz, gerçeğe yalan... Kimse kimseyi anlamaz ve kimse ne dediğini anlatamaz olsun. Ve anlatılacak bir şeyleri olmayanlar da bir şeyler anlatıyormuş gibi görünsün. Böyle bir ortamda kafalar bulanır, sistematik düşünce toz toprağa bulanır, mantığın bel kemiği kırılır ve herşey bir lâf salatasının saçmalığına bürünür.

Türkiye'deki bu kavram karışıklığı önce «Devrim» sözcüğünün «Evrim» sözcüğü yerine kullanılmasıyla başlamış. Marksist terminolojisinin çevresine muşayı dökülmesiyle de tam bir fikirsizlik kaosu yaratılmıştır. Toplumun fikren gelişmesini ikide ikiye bu hileli operasyonda İnönü ekibi politikacılarının büyük başarısı olmuştur. Ve sıcma şaşkınlık o hale gelmiştir ki, Marksist olmadan, sosyalist olmabileceği iddiaları dahi ciddiyetle yayınlanmıştır Türkiye'de.

Artık ne pahasına olursa olsun noktaları ilerin üstüne koymak gerekmektedir. Toplumdaki kavram anarşisine bir çekil düzen vermek, akımları, eğilimleri ve eylemleri kendi rafularına yerleştirmek ve lâf sambazlıklarını ayıklamak özellikle aydınlar için en büyük görev olmaktadır.

Önce «Devrim» sözcüğünü yerinde kullanmaya alışmalıyız. Devrim «Revolution»dür. Evrim demektir. Evrim «Evolution» istihale, gelişim demektir.

Türk gençliği devrimcidir, dendiği zaman Türk gençliği ihtilalcidir demektir bu... Devrimcilik, yani ihtilalcilik bir fikir sistematiğinin doğrultusundan kopartılmış olarak tek başına düşünülemez. Çağımızda ise bu fikir sistematiği Marksizmin dışında kurulamaz. Bu alanda yapılacak ters zorlamalar, aldatıcı, yanıltıcı ve sonuçsuz olur.

Örneğin burjuva demokrasisine dönük kişilerin kendilerini devrimci diye tanıtmaları fikir planında tutarlı hiçbir yönü olmayan bir akıl karıştırmadır. Statüko içinde toplumun gelişmesine inanmak ve bu gelişimin bazı reformlar ve düzeltmelerle gerçekleşeceğini savunmak devrimcilik değildir. Devrimcilik statükoyu temelinden değiştirmek ve statükoyu kurmuş olan egemen sınıfı egemenliğinden indirmek eylemlerinin yekûnuna verilen addır. Bunu sulandırma, yumuşatıp değiştirmenin anlamı yoktur. Egemen burjuva sınıfının egemenliğine dokunmadan bazı reformlarla durumu kurtarmadan yana olmak başka şeydir, egemen sınıfın egemenliğine son vermek hedefine dönmek bambaşka şeydir. Yerli komprador burjuvazisi elinden geldiğince devrimciliği yazak etmiştir. İnönü ekolünün politikacıları «Devrimciliğin tekelini kendi ellerine almışlar ve gerçekte «Devrimci» akımları en ağır müşteqidelerle yasaklamışlardır. «Devrimci Türk gençliği» diye hutuklar söylediklerî halde emperyen sınıfa karşı çıkanları yok etmek için en ağır baskılara yönelmişlerdir. Türkiye'nin her türlü fikirden ve sistemden yoksun bir kuraklıkta sıfabeğz bir sürü durumuna düşürülmek istenmesi böyle olmuştur. Bir avuç aydının talanı hatırına bir ülke kaadan bir Ortaçağ mağarasına kilitlenmiştir. Ve bir de mağaranın başına Amerika davet edilmiştir.

Kavramlar yerli yerine oturdukça, bunun böyle olduğu çok daha berrak şekilde anlaşılacaktır. Devrimciliğe karşı çıkarak devrimci olmak, devrimci olmadan sosyalist olmak, sosyalist olmadan devrimci olmak, Marksist olmadan sosyalist olmak gibi kimsenin kimseyle anlaşmasına imkân sağlamayacak fikir kaosları yaratılmıştır. Hukukçular da bu karşaşaya ellerinden geldiğince yardım etmişler, hukuku «kelimeciliğe» yöneltmişler, kelimelerden hesap sormaya kalkarak, kavramların yerine oturmasını önlemişlerdir.

Bütün bunlardan Türkiye ne kazanmıştır? En kalkınabileceği yıllarda, yeryüzünün en geri ülkelerinden biri kalmakta devam etmeyi kazanmıştır. Acıktası milyon kazananların sefaletini kazanmıştır. Amerikan üslerinin, Amerikan diritnotlarının ve Amerikan baştakinin bağırmına düşen acı gölgesini kazanmıştır.

Hâlâ daha kavram karışıklığı sürüp gitmekte sağlam aşıdlıdere yönelmek fırsatlanmakta, fikirlerin bir duruluğa erişmesi engellenmektedir.

Bu fikirsel sabotaj ne olacakta onu önlemeyecek; sadece olacakların da bir süre karşasadan kurtulmasına yol açacaktır.

Bunun dışıdıden çıkan örneği gençlerle politikacıların çatışmasıdır. Gençler, hevlî ne demek olduğunu daha iyi bilmekte politikacılar ise herşeyi karşaraya getirmek istedikleri için onları hayhayla suçlamaktadırlar.

Acaba tarih politikacıları nasıl suçlayacaktır?

Bir ülkeyi bu ölçüde geri bırakmış olmakla suçlayacaktır.

Bilgisizlik, benciliğe ve oportünizmle suçlayacaktır.

Kendi çıkarlarına [illegible] bir dünün dışında hiçbir [illegible] kullanmamakla suçlayacak[illegible]

TÜSTAV

Fiatı : 3 Lira